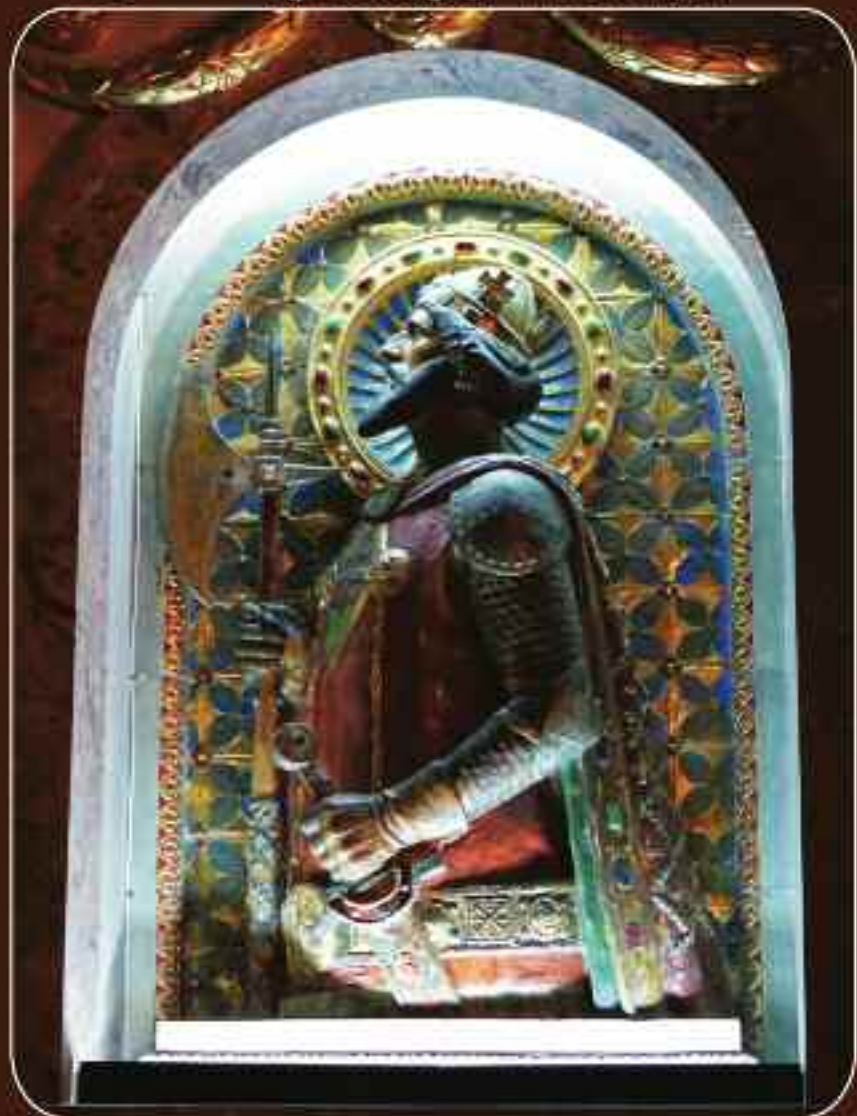

ÚJ MISSZIÓ

KATOLIKUS FOLYÓIRAT

2020. június

Szent László király – könyörögj érettünk!

- Isten tiszteletét terjesztő király...,
– Boldogságos Szűznek
kedves szolgálója...,
– Népednek kegyes istápjája...,
– Csendességnek szívárványa...,
– Szerzetesek édes atyja...,
– Szegények táplálója...,
– Országodnak ragyogó napja...,
– Világi hiúságok megutálója...,
– Békességnek nagy szeretője...,
– Ellenségeid meggyőzője...,
– Kegyesség királyi széke...,
– Szentegyházaknak buzgó építője...,
– Kolostorok gazdagítója...,
– Magyarország terjesztője...,
– Isteni félelem öregbitője...,
– Kárvallottak reménysége...,
– Állhatatos férfiú...,
– Isten szíve szerint való férfiú...,
– Isten útján járó bölcs férfiú...,
– Csudákkal felékesített méltóság...,
– Vitézek példája...,
– Népednek áldása...,
– Új források támasztója...,
– Hadaidnak kincses tárháza...,
– Alázatosság követője...,
– Nyavalyák eltávoztatója...,
– Világtalanoknak megvilágosítója...,
– Kereszténység oltalmazó bástyája...,
– Igaz hitnek terjesztője...,
– Téged igazán tisztelőknél
pártfogója...,
– Magyar nemzet dicsősége...

Címlapunkon:

Szent László-ereklje
a nagyvárad
székesegyházban

Fotó: Dobos Klára

XXXII. évf. 6. sz.
ÚJ MISSZIÓ
KATOLIKUS FOLYÓIRAT

Főszerkesztő és felelős kiadó:
CZOBORCZY BENCE

Kiadja az Új Misszió Alapítvány
Magyarországi szerkesztőség:
Miskolc, Vologda u. 4. IV. em. 406.
Levélcím: 3502 Miskolc, Pf. 232
Telefon: 46/412-911, 30/568-4559
Drótposta: ujmisszio@ujmisszio.hu

Erdélyi szerkesztőség:

Nagyvárad, Kanonok sor 13.

Levélcím:

410161 Oradea, Sirul Canonicilor 13.

Telefon: (0359) 806-200

Magyarországon terjeszti
a Magyar Posta Rt., valamint alternatív
terjesztők. Romániában terjeszti
az S. C. Editura Kolbe S. R. L.

MEGRENDELHETŐ:

5 példány felett a szerkesztőségeknél.

Egyéni előfizetés

(csak Magyarországon):

Magyar Posta Hírlapelőfizetési Iroda

1089 Budapest, Orczy tér 1.

ISSN 0865-0306

A mi Urunk,
Jézus Krisztus,
az örök főpap
(Pisa, Fotó: D. K.)

Támogatásukat kérjük

„Minden eddiginél jobban kérjük az Új Misszió Alapítvány számára anyagi támogatásukat!” – E szavakkal kértük Olvasóink segítségét újságunk tavaly decemberi számában. Akkor még nem is sejtettük, hogy az idei nagybőjtben és a húsvéti időszakban a koronavírus-járvány tovább növeli anyagi nehézségeinket... Ezért most még jobban reméljük támogatásukat Új Misszió folyóiratunk fenntartásához az újságban található befizetési csekken, vagy banki átutalással:

Új Misszió Alapítvány, OTP Bank 11734004-20394981

Segítségüket köszönjük, a Jóisten fizesse meg! A miskolci Szent Anna-templomban minden hónap első péntekén, az esti szentmisét támogatóinkért, olvasóinkért és munkatársainkért ajánljuk fel.

Tisztelettel: Czoborczy Bence főszerkesztő,
az Új Misszió Alapítvány titkára

1	Hétfő	Pünkösdhétfő. Szt. Paulina, Tünde Boldogságos Szűz Mária, az Egyház Anyja
2	Kedd	Szt. Marcellinusz pp., Szt. Péter, Anita
3	Szerda	Lwanga Szt. Károly, Szt. Klótild
4	Csütörtök	Anna Urunk, Jézus Krisztus, az örök főpap Kerény, Balesit, Kerubín
5	Péntek	Szt. Bonifác, Szt. Reginald, Fatime * ☉
6	Szombat	Szt. Norbert, Norberta, Felicia, Cintia
7	Vasárnap	Szentháromság vasárnapja † Szt. Fülöp diakónus, Szt. Róbert
8	Hétfő	Szt. Medárd, Prigai Szt. Ágnes, Helga
9	Kedd	Szt. Efrém, Annabella, Előd, Félix
10	Szerda	Szt. Margit, Géta
11	Csütörtök	Szt. Barnabás apostol <i>(Erdélyben és Felvidéken: Úrnapija *)</i>
12	Péntek	Adeláids, Orfeusz, Villő
13	Szombat	Páduai Szt. Antal, Szt. Antónia, Anett ☉
14	Vasárnap	Úrnapija † <i>(Évkezi II. vasárnap) Szt. Vízil, Iliusz, Hera</i>
15	Hétfő	Szt. Jolán, Szt. Viola, Vif
16	Kedd	Szt. Juszina, Szt. Aureliusz, Benő
17	Szerda	Szt. Adolf, Szt. Laura, Szabolcs
18	Csütörtök	Szt. Arnold, Levente, Dolotóza
19	Péntek	Jézus Szíve. Szt. Gyárfás, Szt. Rommald
20	Szombat	Szűz Mária Széplőtelen Szíve Szt. Rafael, Szt. Florencia, Dina
21	Vasárnap	Évkezi 12. vasárnap * ☉ Gonzága Szt. Alajos, Szt. Lujza, Leila
22	Hétfő	Móris Szt. Tamás, Paulinus, Pauli
23	Kedd	Zoltán, Szultána
24	Szerda	Keresztelő Szt. János születése, Iván
25	Csütörtök	Szt. Vilmos, Szt. Viola, Vilna, Violetta
26	Péntek	Alexandriai Szt. Cirill, Szt. Dávid, János, Pál
27	Szombat	Szt. László király, Szt. Sámson
28	Vasárnap	Évkezi 13. vasárnap * ☉ Szt. Irénusz, Szt. Irén, Szt. Laura, Levente
29	Hétfő	Szt. Péter és Szt. Pál apostolok ünnepe <i>(Erdélyben és Felvidéken: †)</i>
30	Kedd	Szt. Judit, Petra, Szylamit A római egyház első vértanúi

AZ IMAPOSTOLSÁG SZÁNDÉKA

Evangelizációs: A Szív útjáért – Imádkozunk minden szenvedőért: engedjék, hogy Jézus Szíve megérintse őket és ezáltal megtalálják az életre vezető utat.

Ismeretlen szentjeink

Szent Marguerite Bays

A svájci Friburg kanton La Pierraz falujában 1815-ben született, hétgyermekes földműves család második gyermekeként. Kezdetben otthon, a háztartásban segített. Később varrónőnek tanult, és élete végéig a varrásból tartotta el magát.

Cselekvő szeretettel „Isten kedveltjeinek” nevezte a betegekét, a rászorulókat és mindazokat, akik valamiképpen védtelenek. Ápolójuk, segítőjük, gyógyítójuk lett. Ehhez az áldozatos munkához az erőt az imádságból merítette.

Szíve teljes szeretetével Istenhez, Megváltó Fiához és a Szent Szűzhöz kötődött. Minden nap részt vett a szentmisén. Gyakorta ott maradt még a templomban. Térdepelt, imádkozott a Tabernákulum előtt. A rózsafüzért is elmondta naponként. Ha valami örömet szerez nekünk, boldoggá tesz minket, azt igyekszünk másokkal is megosztani. Ezt tette ő is. Ahogyan tudott, igyekezett a templomba hívni mindenkit. Legyen a családja tagja, vagy valaki más, akivel az utcán találkozott éppen, rögtön a templomba invitálta. A plébánián, ahol szinte minden szabad idejét töltötte, önkéntesként vállalt feladatokat. Katekézist tanított, betegeket látogatott, minden szenvedőn, bajba jutotton segíteni próbált. Elkötelezett apostoli életét látva a helyi ferences harmadik rend tagjai közé fogadta. Így lett, bár családi körülmények között élt, Szent Ferenc leánya.

Életszentsége a családja körében végzett szolgálatban öltött testet. Sokan mondták neki, akik látták mélyeséges vallási elkötelezettségét, imádságos életét, hogy lép-

jen kolostorba. Szentünk azonban érezte, hogy ez az ő útja. Bármennyire nem könnyű. Feladata a családja körében végzett szolgálat. Mindent vállalt. Éveken keresztül szenvedett egyik sógornőjétől, aki mielőtt bátyja feleségül vette, a háziszolgájuk volt. Aki nem értette meg, hogy miért „fecsérli” az idejét imádságra, mikor dolgoznia kéne az imára fordított időben is. Talán a szeretetnek azt a magas fokát sem értette meg ez a sógornő haláláig, hogy amikor megbetegedett, az nem hagyta magára, sőt gondosan ápolta, akivel mindig rosszat tett.

Később egyik húga költözött haza, mert nem sikerült a házassága. Majd egyik öcsöcse börtönbe került. A házasságon kívül született gyermekével természetes, hogy ő foglalkozott.

A lelki szenvedések mellett, rákos betegként megismeri a fizikait. A Szűzanya segítségét kéri, hadd hordozza a kereszten szenvedő Krisztushoz kötődve a kereszttjét, de másként. Attól kezdve, hogy 1854. december 8-án a Széplőtelen Fogantatás dogmáját kihirdették, még szorosabban kötődik Megváltónkhoz – aki sebhelyeivel ajándékozza meg. A stigmáit mindenki elől szemérmesen elrejtve viselte. 1879 Nagypéntekén újra megbetegedett. Betegsége során gyakran eksztázisba esett. 1879. június 27-én megérkezett a mennyi hazába. Ferenc pápa avatta szentté őt, aki „csak” egyszerű világi hívő volt. „Csak” eleget tett a hívásnak: „aki utánam akar jönni, minden nap vegye fel kereszttjét”. Mert az életszentség „csak” ennyi! „Csak” ilyen egyszerű! CSAK követnünk kellene a példáját! **Dobos Marianne**

„Aki értem elveszíti életét, megtalálja azt” (Mt 10,39)

A szeretet elsőbbségadása

A közúti forgalom résztvevői jól ismerik az elsőbbség megadásának szabályait. Aki ezeket figyelmen kívül hagyja, súlyos balesetek előidézője s áldozata lehet.

Az Evangélium szerint Istennek mindig és minden körülmények között elsőbbséget kell biztosítanunk. Még a vérségi kötelékből származó emberi előjogok sem menthetnek fel senkit az Istennek kijáró elsőbbségadás kötelezettsége alól: „Aki apját vagy anyját jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám” (Mt 10, 37) – mondja Jézus az egyik evangéliumi szakaszban. Az Istennek kijáró elsőbbségadási kötelezettség csak akkor érthető meg igazán, ha felismertük Jézusban az üdvösséget.

Jézus követőinek valljuk magunkat. Feltehetően hisszük, hogy Jézus a világ üdvözítője. Mégis feltehetjük a kérdést: Vajon életünk forgotagában milyen gyakran vonjuk meg Istentől az elsőbbséget? Milyen gyakran helyezük saját akaratainkat az övé elé? Ha így járunk el, vétünk és veszélyeztetjük örök üdvösségünket. Ne feledjük: bűnbánatunk révén mindig újrendezhetjük Istenhez fűződő kapcsolatainkat.

A 19. és 20. század legnagyobb vesztesége talán éppen abban rejlik, hogy az ember elvetette Isten abszolút elsőbbségét és önmagát emelte Teremtője trónjára. Megfeledezett Ura dicsőségéről és kizárólag csak önmaga kibontakoztatásával törődött. Ennek megfelelően kürtöli hangos szolamait: „Mindig csak előre, többet, gyorsabban; ki-ki maga szerencséjének kovácsa; ne törődj senkivel, csak magaddal; ne légy buta, élvezd az életet, hiszen úgyis csak egyszer élünk”.

A felnövekvő ifjúság manapság mást sem hall, csak ezt: „Magaddal törődj, saját életeddel, saját boldogságoddal. Mit törödsz te másal?” Ezért az evangéliumi szavak sok emberben megütközést keltenek: „Aki meg akarja találni életét, elveszíti, aki azonban elveszíti értem életét, az megtalálja” (Mt 10, 39). A ki-jelentés annyira idegen és annyira ellentmond mindennapi törekvéseinknek és tapasztalatainknak, hogy számításba sem vesszük.

Mégis azt kell megállapítanunk, hogy napjainkban nagyon is imponálnak azok a valóban kiváló keresztények, akik elég bátrak ahhoz, hogy feltétlenül hitelt adjanak Jézus szavainak: Teréz anya Kalkuttából, Roger Schutz Taizéből vagy korábban Assisi Szent Ferenc és Árpád-házi Szent Erzsébet, és főleg a

mi Urunk, Jézus Krisztus Názáretből. Vajon miben rejlik közkedveltségük titka? Mi teszi őket vonzó egyéniségekké? Az áldozatos szeretet, amely Jézus szavainak megfelelően arra képesítette őket, hogy Istenért készek legyenek még életüket is feláldozni.

Ők megértették az evangélium szavait: csak aki Jézust szereti, lehet méltó hozzá. Olyan határtalan és erős szeretetről tettek tanúságot, amely még a vérségi kötelékek erején is túlszerezte: a testvéri, a szülői és gyermeki szereteten is túlmutat.

Kezdetben úgy tűnik, mintha ezek a kötelékek mindennél erősebbek lennének. Gye-rekkorunkban a család a mindenünk. De ahogyan telnek-múlnak az évek, apám, anyám és testvéreim mellett mások is helyet kapnak életemben, szerephez jutnak abban társaim az óvodában, az iskolában és a játszótéren. Később újabb emberekkel találkozunk a munkahelyen, az életben, míg végül elhagyjuk apánkat, anyánkat és házastársunkhoz ragaszkodunk leginkább: a férj feleségéhez, a feleség férjéhez, míg egybefonja őket a kölcsönös szeretet és szerelem. Kicsérélik gondolataikat, meghittent elbeszélgetnek barátaikról és rokonaikról, megosztják tapasztalataikat, betekintést engednek egymás múltjába

és együtt szövögetik a jövőt... Miért lenne ez másként a krisztusi szeretettel? Ha valaki egyszer felfedezte Krisztust és megbízott benne, nem marad más hátra, mint Vele együtt új életet kezdeni.

Amint azonban a hitvestársak szerelme, úgy Krisztus szeretete sem szünteti meg a hozzátartozók iránti szeretetet. De a szülők, testvérek és barátok iránti szeretetet áthatja a Krisztus iránti szeretet. Az ilyen ember életét mindig a legnagyobb szeretet irányítja. Arra képesíti, hogy ha kell, még a legdrágábbról is le tudjon mondani: apáról, anyáról, testvérről, barátról vagy szabad időről, vagy onról... Számára szeretet nélkül kárhozat az élet. Tudja, hogy csak akkor nevezheti magát Krisztus igazi követőjének, ha kész neki átadni önmagát, „elveszíti érette életét”.

Amikor Jézus követéséről elmélkedünk, akkor nem csak a papokra és szerzetesekre gondolunk, hanem minden krisztushívőre, aki szereti megváltó Istenét. Azzal is tisztában vagyunk, hogy az Evangélium igen magas mércét állít elénk, mégsem téveszthetjük azt szem elől. Ha nincs meg bennünk ez a hősiesség, mégis iparkodunk kell, hogy kialakítsuk azt magunkban. Saját és mindannyiunk üdvössége másképpen alig érhető el.

Isten nem üdvözíti a világot nélkülünk. Szüksége van ránk, olyan emberekre, akik Isten országának megvalósításán Vele együtt fáradoznak. Nekünk Krisztus Urunkhoz hasonlóan a föld sávjává és a világ világosságává kell válnunk azért, hogy kevesebb legyen a földön a nyomor, a tévedés, a kizsákmányolás. Ha bízunk Istenben és merjük rátenni életünket, akkor megértettük és jól értettük: „Aki apját vagy anyját jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám” (Mt 10, 37). **Cserhádi Ferenc**

PÁDUAI SZENT ANTAL, KÖNYÖRÖGJ ÉRETTÜNK!

Ó, Szent Antal, szeretlek téged;
Ó, Szent Antal, dicsérlek téged;
Ó, Szent Antal, tisztellek téged;
Ó, Szent Antal, bízom benned;
Ó, Szent Antal, őrizz meg engem;
Ó, Szent Antal, világosíts meg engem;
Ó, Szent Antal, vezérelj engem;
Ó, Szent Antal, vigasztalj meg engem;
Ó, Szent Antal, erősíts meg engem;
Ó, Szent Antal,
végy oltalmadba engem;
Ó, Szent Antal, ne hagyd el engem;
A gonosz lélektől őrizz meg engem;
Az örök öröme vezess el engem,
Hogy örökké dicsérhesselek téged,
Ámen.
(Ünnepe: június 13.)

SEREGÉLY ISTVÁN ÉRSEK „ITTHAGYOTT” GONDOLATAIBÓL

„A VILÁG TÖKÉLETESSEGE ABBAN ÁLL, MENNYIRE NYILVÁNU L MEG BENNE ISTEN BELSŐ ÉLETE”

Jézus Szívéről szólva szinte mindig megjegyezzük, hogy lényegében az Úr Jézust jelenti belülről, az Ő jellemét, egyéniségét, lelkiségét. Mivel ezeket a vonásokat ábrázolni nem lehet, a szív az, ami legjobban kifejezi Jézus képén, szobrán azt, amiben nekünk hasonlítani kell hozzá. Erre tanít a szent Szív kultusza.

Módosítsuk gyakran elhangzó fohászbeli kérésünket: Alakítsd a mi lelkiségünket, jellemünket, egyéniségünket, hogy az hasonlítson Isten Fiaának lelkiségéhez, jelleméhez, egyéniségéhez – és így Istennek kedve teljék benne!

Ezt a kívánságot, a Jézus Szíve kultusz legalapvetőbb célkitűzését megtaláljuk a Jézus Szíve litánia különböző invokációiban, Jézus Szíve imádságainkban és énekeinkben. Íme egy fohász, mely gyakran elhangzik ajkunkon: *Jézus Szíve add, hogy téged mindig jobban szeresselek!* Első hallásra e kérésünk régi vallásos könyvek jámborkodó megfogalmazásának tűnik. De ha jobban végiggondoljuk, akkor számunkra egy keresztény programot foglal magába.

Mit jelent ebben a fohásban a szeretet? Törekedést, fáradozást, igyekezetet, jó akaratot. Aki szeret, arra törekszik, hogy hasonló legyen ahhoz, akit szeret. Ezt azzal éri el, hogy kedvét keresi annak, akit szeret. Így a szüleit szerető gyerek kedvében jár szüleinek, azt teszi, amit várnak tőle. Ugyanez jellemzi az egymást szerető házastársakat. A jól sikerült házasságokban

az idő múltával a házastársak egyformán gondolkozó, beszélő, cselekvő emberek lesznek, minden külön megegyezés nélkül.

Isten szeretete irántunk is abban nyilvánult meg, hogy kiűresítette önmagát, fölvette a szolga alakját, és hasonló lett hozzánk. Vállalta sorsunkat, életünket. Ezért, ha azt mondom, hogy Jézus Krisztust belülről, az ő Szívét mindig jobban szeressem, akkor azon fáradozom, arra törekszem, hogy hozzá hasonló legyek, bennem kedve teljék, azt tegyem, amit tőlem vár. Tökéletesen olyan, amilyen Ő, sohasem lehetek, mert utolérhetetlen eszmény a mi Eszményünk, de állandó program marad számomra Szívének szeretete, az ő lelkületének kívánása, akarása, másolása – sőt az egész emberiség sem tudja ezt a föladatot maradéktalanul megoldani, csak közelíthet hozzá.

S itt majdnem egybeesik a Jézus Szíve tisztelet programja – még megfogalmazásában is – az új idők egyik legszimpatikusabb, új, keresztény szemléletével. Pierre Teilhard de Chardin mondja: „A világ tökéletessége abban áll, mennyire nyilvánul meg benne Isten belső élete.” Isten Jézus Krisztusban hozta a világ tudtára a saját életét, ezért annyit halad előre a világ, az egyéni ember és az emberiség a tökéletesség útján, amennyire hasonlítani képes Jézus Krisztushoz.

A legújabb idők talán Teilhard de Chardin kifejezőmódjával tudják hirdetni ugyanazt a programot, melyet nekünk most a Jézus Szíve képek, szobrok, az ő júniusi ünnepe, imádságaink és énekeink hirdetnek.

1978

Szentbeszédrészlet Seregély István „Jézus az élet és a szentség forrása” c. könyvéből a szerkesztő, Seregély György válogatásában

„MEGSZÓLALÓ” SZENTKÉPEK

Egy lap *Bukovenszki Zoltán atya szentképgyűjteményéből* –,
s a képhez íródott gondolatai: JELZŐKBŐL FONT IMAFÜZÉREK

Míg májusban a Loretói litániában Szűz Mária felé fejezi ki tiszteletét a katolikus ember, addig júniusban Jézus Szentséges Szíve előtt borulunk le, és a litánia soráival elmélkedünk Jézusról az évszázadok alatt megfogalmazott és összegyűjtött, majd imafüzérré font jelzők segítségével.

Érdekes módon, míg májusban minden este elmádkozzuk a Loretói litániát, addig a Jézus Szíve litániát az elsőpentei imaórákon végezzük. Nem véletlen a hónap első pénteke, mert Alacouque Szent Margit látomásaiban Jézustól ezt a parancsot kapta. Jézus különleges kegyelmeket ígért azoknak, akik tisztelik Jézus Szentséges Szívét és a hónap első péntekén gyónnak és szentáldozáshoz járulnak. Hosszú út vezetett az 1200-as évek német misztikusaitól addig, míg 1756-ban engedélyezte XIII. Kelemen pápa, és IX. Pius pápa 1856-ban kiterjeszti az egész világra Jézus Szíve tiszteletét és a litániát, melyet azóta is imádkozunk.

Az evangéliumok megörökítik számunkra, hogy miután Jézus meghalt a kereszten, egy római katona lándzsájával átdöfi a szívét, mely az isteni szeretet szimbóluma –, de a szív nem csak jelképe Jézus szeretetének, hanem valóságos emberségének kifejezése, melyet áldozatul adott értünk. A Szentírásban a szív egyszerre fejezi ki a testi és a lelki valóságot, az egész embert. Amikor Jézus szívét tiszteljük, egy konkrét valóságra hivatkozunk. A szívben Jézus istenemberi szeretetét is

látjuk, tükrözi az Atya és az emberek iránti szeretetet. Ezért az isteni szívet is imádás illeti meg.

Amikor ránézünk Jézus Szentséges szívének ábrázolására vagy imádkozunk a litánia sorait, jusson eszünkbe, hogy Jézus szeretetből vállalta magára a keresztdozatot, hogy megváltson minket. „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért.” (Jn 15, 13) Jézus a szeretet lángoló tűzhelye – mond-

juk a litánia sorát. Ez a szeretet mutatkozik meg a Megtestesüléstől a Szentlélek eljövételén át mind a mai napig mindabban, amit úgy nevezünk, Jézus Krisztus, és amit ez a név jelent számunkra. Jelentenie kell azt a tevékeny szeretetet, aminek a hitünk által a cselekedeteinkben kell megmutatkoznia. „Hit, mely a szeretet által tevékeny.” (Gal 5, 6) Ez a hármas kötelék jellemzi Jézus tanítását, melyet az evangéliumon keresztül nekünk is mutat, hogy a mindennapokban életre tudjuk váltani.

Ennek a hitből fakadó tevékeny szeretetnek a teljességéből mindannyian merítettünk és merítünk, ha Jézus Szentséges szívének tiszteletét megvalósítjuk életünkben. A Litánia sorai ehhez adnak útmutatást, mert Jézus az út, az igazság és az élet (Jn 14, 16), aki a legtökéletesebben megvalósította mindazt, ami az ember számára is szükséges az üdvösség eléréséhez, ami az Igazi életre visz.

„Szeléd és alázatos Szívű Jézus – alakítsd szívünket a te Szíved szerint!”

ÉLŐBEN – ONLINE...

SZENT POLITIKUSOKKAL „FÁJDALOMMENTES” POLITIKA

„A felvidék kereszthordozója” – írta az Esterházy János tiszteletére kialakított alsóbodoki nemzeti kegyhely emlékkönyvébe korábbi ottjártakor Bőjte Csaba ferenccs szerzetes. A közelmúltban pedig szentmisét mutatott be „ott” – legalábbis lélekben, hiszen teste (és a karantén) Dévához kötötte. Már hagyomány, hogy a kegyhelyen minden hónap első szerdáján más-más atya vezetésével hallatszik imádság a mártír politikus boldoggá avatásáért –, most Csaba testvér volt a szónok.

Szinte folyamatosan „gurultak” a facebook-képernyőn az emojik: „szivecskék”, „lájkok”, „ölelések”, ami az idősebbeknek talán még mindig furcsa, de mégis csak egyfajta kifejezése a köszönetnek, tiszteletnek. Amint a közve-

títés során szintén pillanatról-pillanatra születő hozzászólások is. Egy idő után persze kikapcsolja az ember, hogy ne vonja el a figyelmét, (van ilyen lehetőség), de azért jó érzés látni, mennyi helyről vagyunk lélekben együtt. Nézték erdélyiek, felvidékiek, de bejelentkeztek kárpátaljaiak, és persze rengetegen az anyaországból is.

A szentmise imaszándéka a boldoggá avatás reménye mellett kettős volt: egyrészt, hogy a Felvidéknek legyen magyar püspöke, „olyan püspök, aki az ő vérükből van, és aki békét tud hozni szlovákok, magyarok, és minden ott élő testvérünk közé” – mondta Csaba testvér, másrészt pedig: „Imádkozunk politikusainkért, hogy Esterházy János szellemében, lelkületében megújuljanak, ők maguk is szentté váljanak.”

Gondolatok a homíliából:

* *Olyan törvényeket kell hozni, amelyek senkit nem helyeznek hátrányba, hanem mindenkinek jók. Igenis vannak olyan megoldások, amelyekkel mindenki győztesnek érezheti magát. Örülök, hogy egy politikusról emléke-*

zünk meg. Esterházy János megmutatta: nem igaz, hogy minden politikus „ilyen meg olyan”, hanem látom, vannak politikus szentek is. Nagyon nagy szükségünk lenne az egész térségben magyar, szlovák, román –

akármilyen – nemzetiségű olyan politikusokra, akik nem valaki ellen harcolnak, nem uszítanak, nem gyűlölködnek, nem ellenségeskednek, hanem szeretettel szolgálják a térséget, amelyből vétettek. Imádkozunk ilyen politikusokért.

* *Mi mindig globálisan az egész Kárpát-medencéért, minden magyar emberért imádkozunk. Most Esterházyt szeretnénk felkérni, legyen közbenjárónk álmaink, céljaink megvalósításában. Ő mindenkiért imádkozott, az őt halálra ítélték is, nem hordott szívében haragot, gyűlöletet, ellenségeskedést. Sok mindent tanulhatunk tőle, de ha ezt a nagylelkűséget, megbocsátást, a kiengesztelődésre való készséget meg tudnánk tanulni, akkor biztos, hogy bátrabban állhatnánk Isten színe elé.*

* *Van egy közös mennyi Atyánk, akinek egész biztos az az akarata, hogy gyermekei ne marakodjanak. Hogy a problémájukat szép szóval, nyugodt párbeszéddel úgy oldják meg, hogy az mindenkinek a javára váljék. Az öröm, a testvéri együttlét boldoggá teszi a mennyei Atyánkat. Nem csak úgy*

elvárja, hogy jó testvéreként szeretetben éljünk, hanem segíteni is szeretne ezen az úton bennünket, hogy békében építsük az Ő országát, mint egy nagy család.

* *A politikusoknak az lenne a dolguk, hogy úgy álmodják meg a jövőt, hogy ne fájjon se a kisebbségnek, se a többségnek, senkinek... Hiszem: van ilyen megoldás. Esterházy is hitte. Márton Áron is hitte... A korábbi gyulafehérvári püspökkel a párhuzam azért adódhat, mert ők életükben hasonló hősiek hitvallást mutattak, nem futamodtak meg a baj, a nyomorúság és a szenvedés elől sem, s ragaszkodtak a mennyei Atya akaratahoz.*

* *Sajnos Felvidéken, de Erdélyben sem a párbeszéd diadalmaskodott az '50-es években. Esterházy 1957-ben halt meg. Akkor édesapám is börtönben volt. Nehéz idők voltak. Nem a tolerancia, hanem az erőszak, a harag, a gyűlölet évei voltak... Am bízunk kell abban, hogy a térség újra egymásra találhat, hiszen összetartozunk, keresztény*

gyökereink összekötnek. Nem revansot kell venni, vagy bosszút állni, hanem a Jézus Krisztus zászlaját magasra tartó Esterházy Jánost követve egy asztalhoz ülni...

* *Bízom benne, hogy egyszer majd olyan előjáróink lesznek, akik eljönnek minden faluba, s megkérdezik: „mit tudnék csinálni, hogy te jobban érezd magad ezen a földön. Azt szeretném, hogy székely zászló lobogjon? Tessék, hoztam egyet, tedd ki. Csak nyugodt legyél! Én is adok, te is odateszed a magadét.” Hiszem, hogy ez a jövő már közel van. Tartsunk ki! Nem halhatott meg hiába Esterházy János a börtönben. Vagy édesapám, vagy Márton Áron. Meg sokan mások...*

Krisztus fejében már rég megvan Kelet-Európának az a berendezkedése, ami békés, eredményes örömteli és szeretetteljes. Hiszszük, van olyan megoldás, ami minden térségben élőnek, minden nemzetnek, népcsoportnak javára válik. És nekünk ezt lépésről lépésre valóra kell váltanunk. (dk)

DIDÁK ATYA ÜNNEPÉN

„Boldogasszony templomára, Didák atya, nézz le ránk! / Ha nehéz az élet gondja, Isten felé vidd imánk. (...) Mélységes nagy bizalommal / hirdetted Krisztus tanát, / nyitogatva kicsik s nagyon szívének zárt ajtaját. / Szentháromság egy Istenünk, / ó, hallgasd meg kérésünk, / Didák atyát szentjeidnek / sorában tisztelhesük” – énekelték a Kelemen Didák ünnepén, április 28-án a szentmise után műsort adó ministránsok a miskolci Nagyboldogasszony templomban, ahol 276 évvel ezelőtt tért meg a Teremtőhöz a minorita szerzetes.

– Az Eucharisziából, az örök élet kenyeréből erőt merítve a legnehezebb időszakban is buzdított, bátorított, „vitte” a hitet, Isten ígését. Mindenütt, amerre csak hirdette az Isten dolgait, azt mondták róla, hogy szent ember, szent szerzetes, aki a reményt hozza erre a világra, erre az országra... – hallottuk a szentbeszédben.

Amint minden hónap 28-án – Szalkai Zoltán József plébános felolvasta a Didák atya sirja elé kihelyezett füzet legújabb bejegyzéseit, s együtt kérte a közösség Didák atya közbenjárását az ide beírt szándékokért, személyekért. A mise végén pedig boldoggá avatásáért imádkoztak az online misét hallgatók, hogy tanítása, sugallata sok jó gyümölcsöt hozzon a városnak, hivatásokat a minorita rendnek.

Mindszenty hercegprímás fölajánlott „karanténjai” Lelki zarándoklat hazánkért

27 éve május 6-án – Mindszenty József hercegprímás halálához kötődően – minden évben megrendezték a magyar Egyházért és hazáért felajánlott zarándoklatot a bíboros esztergomi sírjához. Idén a járványhelyzet ezt is megakadályozta. Erdő Péter május 2-án szűk körben mutatott be engesztelő szentmisét mártírsorsú elődjéért Budapesten, a Szent István-bazilika Mária-kápolnájában. A homíliát – videókapcsolat segítségével – Marton Zsolt váci megyéspüspök mondta. A hívek pedig az online közvetítésen keresztül kapcsolódhattak be a lelki zarándoklatba.

– Ha most élne, mit mondana nekünk? Mit mondana az az ember, aki háromszor is volt hosszabb „karanténban”: kétszer börtönben, majd 15 éven át az amerikai nagykövetségen...?! – tette fel a kérdést Marton Zsolt püspök a Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért felajánlott szentmise homíliájában. – Utóbbi helyzete hasonlítható leginkább a mi karanténunkhoz, de sokkal rosszabbak voltak a kilátásai, mint a miénk. A követség épületében kellett tartózkodnia, ahol ugyan minden ellátást megkaptott, de nem tehetett ki a lábát az utcára, mert akkor letartóztatják. Sőt, szobájának utcára néző ablakát is befalazták, nehogy belőjének rajta. 1971 ősztől pedig külső száműzetésben volt, a külső „karanténból”, a szomszédos Ausztriából soha nem léphetett be szeretett hazájába...

Tudatosan vállalta a bebörtönzéseket, és a belső-külső száműzetést. Nem pusztán külső kényszerként, hanem fölajánlotta testi és lelki szenvedéseit egyházáért és hazájáért. Állandóan imádkozott, számára az imádság igazi lelki erőforrást jelentett.

A börtönevei alatt átélte testi szenvedéseiben, megaláztatásaiban elmondott imádságai alapján, belső száműzetésének szorongató monotonijában vállalt hűséges kitartásából tudta, hogy az emberi helyzetek, a külső körülmények – rabság és szabadság – változhatnak, de Krisztus örök. Legyünk bárhol, bármikor, bármilyen helyzetben, Krisztus velünk van, mint a tanítványokkal a bárkában,

vihar idején. Mindszenty bíboros kemény kitartása a nehéz időkben, elmélyült imádságos lelkülete a reménytelen helyzetekben ma is példa számunkra. S nem beszélne máshogy ma sem, mint akkor: elszántan, aggódóan, de lelkesítően... Talán szóról szóra mondaná – mert mondhatná –, amit esztergomi primási székfoglaló beszédében:

„Legyünk most az imádság nemzete! Ha újból megtanulunk imádkozni, lesz honnét erő, bizalmat meríteni. Én is a milliók imahadjáratában és édesanyám mostantól még szorosabbra fogott rózsafüzérében bízom. Ne veszítsétek el bizalmatokat!”

„Mennyei Atyánk! Szívesen fogadod híveid áldozatait, amelyeket Krisztus áldozatával egyesítve ajánlanak fel, hogy „kiegészítsék, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, az Egyház javára” (Kol. 1,24). Fogadd kegyesen József bíboros szolgád megaláztatásait, áldozatait, amelyeket földi életében a magyar Egyházért és a magyar népért ajánlott fel. Szeméde legyen napjainkban is előtted kedves áldozat Egyházunkért, hazánkért. Hozzá csatlakozva akarunk mi is imáinkkal, áldozatainkkal engesztelni nemzetünk lelki megújulásáért. És ha szent akaratoddal megegyezik, add meg hívó magyar népednek, hogy József bíboros szolgádat Egyházunk szentjei között tiszteljük. Krisztus a mi Urunk által. Amen.”

(Habsburg-Lotharingiai Mihály főherceg, a Mindszenty Alapítvány elnöke mondta el ezt az imát Mindszenty József boldoggá avatásáért)

NEKünk – ...a Miskolcraól indult kölni kántor „...fontos lenne, hogy tudatosodjon bennünk: az Oltáriszentség vétele megerősít és megőrzi.”

Tekinthetjük ajándéknak is az újabb évet a járvány miatt elhalasztott Eucharisztikus kongresszusig, hogy az Oltáriszentségben jelen lévő, velünk lévő, köztünk élő, erőt adó és bátorító Krisztust ebben a helyzetben is felismerjük, egyre jobban szeressük és embertársainkhoz elvigyük, hogy általunk is az egész világ lelki megújulását szolgálhassa – vallja a Miskolcraól indult *Mustos Edit*, a kölni magyar katolikus lelkészség titkárnője és kántora. A NEK-hez kapcsolódó gondolatait adjuk közre.

Az egyik fatimai látnok-gyermek, Lucia nővér visszaemlékezéseiben leírja, hogy még csak 7 éves volt, amikor a plébániájukon elsőáldozó lehetett. Amikor Krisztus testét először vehette magához, édesanyja intelmeit a szívébe vésve imádkozott: *„Uram, tégy szentté, őrizd meg szívemet mindig tisztán Számodra!”*

Ez a rövid és egyszerű ima számomra mindent kifejez abból, amit Krisztus testének magunkhoz vétele kell hogy jelentsen: Ő, aki Szent, aki a saját testével táplál minket, Ő tudja a mi szívünket is átalakítani és tisztán megőrizni, hogy Őt hordozva haladhassunk az életszentségre vezető úton. Igazi Krisztushordozókká váljunk a világban.

A karantén ideje alatt bár szentáldozáshoz nem járulhattam, mégis az Oltáriszentség bátorító és erőt adó közelében lehettem a liturgiák közvetítése kapcsán a Lelkészség kápolnájában. De otthon is megtaláltam a módját a szentségimádásnak: szamosújvári testvér-egyházközségünk kápolnájában mindennap online csendes szentségimádáson vehettem részt, amelyek alkalmával nemcsak Krisztus valóságos jelenlétét tapasztalhattam meg, hanem a közösség megtartó erejét is, hiszen tudtam, hogy az ottani hívek közül is sokan virtuálisan egy térben imádkoznak velem.

A szentségtartón az Eucharisztikus Kongresszus logója látható, s ez külön emlékeztetett, hogy minden forrásunk egyedül Krisztus.

Készül(t)ünk a kölni hívekkel is a kongresszusra. Bekapcsolódtunk a világméretű szentségimádásokba is. Szeptembertől elindítottuk a szentségimádás iskoláját – havonta egyszer találkoztunk, közösen megnéztük Fábry Kornél atya szentségimádás-iskolájának egy részét, ezt csendes adoráció, majd szentmise követte –, de a járványhelyzet félbeszakította. Így viszont, hogy nyertünk egy évet, lesz lehetőségünk folytatni...

NÉVJEGY: Mustos Edit Miskolcon született. Diplomát szerzett zeneelmélet-szolfézs, karvezetés, majd zongorakísérő-korrepetitor és blockflöte szakokon. Többek között a miskolci jezsuita gimnáziumban tanított. 2008-ban felvételt nyert az esseni Folkwang Művészeti Egyetemre, ahol blockflöte szakon régizene specializációval mesterfokozatot s ezzel párhuzamosan kántori oklevelet szerzett. 2010-től a kölni magyar katolikus lelkészség titkárnője és kántora. 2012-től szervezője és tanára a hétvégi magyar iskolának és sok jótékonyági koncertnek is.

MEGÁLLT A VISSZASZÁMLÁLÁS...

NEK – JÖVŐRE

Sok helyen pörgött annak az órának az online változata, amely 2019. szeptember 13-án ünnepélyesen indult a Szent István bazilika előtt, jelezve, hogy már csak egy év van hátra a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusig... A honlapunkon „járók” is láthaták, „hányat kell még aludni” az olyannyira várt eseményig. A visszaszámlálás most egy időre leállt, hiszen Ferenc pápa a NEK Pápai Bizottságával, valamint a katolikus világesemé-

ny szervezőivel egyeztetve – tekintettel az egészségügyi krízisre, az utazási nehézségekre és a gyülekezési korlátozásokra – úgy döntött, hogy egy évvel elhalasztja a 2020 szeptemberére tervezett budapesti 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust.

Erdő Péter bíboros egy interjúban elmondta, hogy a Szentsek körütekintően mérlegelte a kongresszus megtartásának lehetőségét, tanulmányozta a nemzetközi járványügyi prognózist. A Vatikán ezután hozta meg a döntést, hogy a következő két-három év nemzetközi eseményeit úgy helyezik át, hogy azok ne kerüljenek egymással átfedésbe. A sorban az elsőt, a budapesti kongresszust 2021-re halasztották, a jövő évre tervezett Családok Világtalálkozóját 2022-re, az Ifjúsági világtalálkozót pedig 2023-ra helyezték át. A bíboros bizakodását fejezte ki, hogy jövő ősze már megszűnik az egészségügyi kockázat, s a közlekedés is helyreáll. „Reménykedünk, hogy addig helyreáll a lelkekben is az optimizmus és az egyensúly” – mondta a főpásztor.

A budapesti rendezvény új időpontja: 2021. szeptember 5-12., így újabb évet kaptunk, hogy még mélyebben, újult lelki lendülettel készülhessünk a katolikus világeseményre.

Innen – Onnan

TRIANON, VERSJEGYZETEKSEL. Az Új Misszió szerkesztősége – a nagyheti versorozat után – a trianoni országcsontkítás 100. évfordulója kapcsán a Zemplénbe kirándult „versbarátaival”, hogy jeles magyar költők (Reményik Sándor, Ady Endre, Juhász Gyula, Sajó Sándor...) gyönyörű, megható verseiből állítson össze egy csokrot. A csapatot elkísérte Tóth Gábor füzéri plébános is, aki nem csak helyismeretével segített, de be is mutatta a helyszíneket – mesélt pl. a füzéri trianoni emlékkőről és a sátoraljaújhelyi Magyar Kálváriáról is. A videók az Új Misszió honapján (www.ujmisszio.hu) bármikor visszanezethetők, hiszen a magyar embereket lélekben összekötő, magyarságtudatot erősítő költemények mindig aktuálisak.

Fotó: D. K.

OLASZORSZÁG A SZÜZANYA OLTALMÁBAN

A járványt igencsak megszenvedő Olaszországot május elsején Mária oltalmába ajánlotta az olasz egyház. Történt mindez szimbolikus helyen, a caravaggioi Santa Maria del Fonte-bazilikában.

Caravaggio község a cremonai egyházmegyében van, közigazgatásilag Bergamo megyéhez tartozik. Ez Olaszország járványtól leginkább sújtott régiója, mely azt a fájdalmat, szenvedést hordozza, amit az egészségügyi veszélyhelyzet súlyos megpróbáltatásai okoztak.

Caravaggio településen 1432-ben egy földműves feleségének, aki állatainak vitt füvet, megjelent a Szűzanya. Ahol letérdelt Mária előtt, később csodatévő forrás fakadt. A csoda helyén épült kegytemplomban szobor örökíti meg a jelenést. Az Egyház itt bízta Szűz Máriára a beteget, az orvosokat és az egészségügyben dolgozókat, a családokat, az elhunytakat.

Gualtiero Bassetti bíboros, a püspöki konferencia elnöke elmondta: A pásztorok feladata, hogy vezessék a nyájat, a keresztény népet, de gyakran a keresztény nép ad ösztönzést a pásztoroknak, amint most is történt. Ugyanis több száz levelet kapott, amelyben a hívek kérték, ajánlják Szűz Mária Szeplőtelen Szívének a nemzetet, a járvány miatt szenvedőket, a kórházi dolgozókat. Erre a kérésre válaszoltak alázatosan fohászkodva Máriához, hogy védelmezze meg, takarja be oltalmazó köpenyével Olaszországot.

Felvételünk gyönyörű olasz vidéken, a Garda-tónál készült, ahol Szűz Mária-szobrot állítottak hajdan egy oszlopra a vízbe, hogy megvédje a halászsokat

Fotó: Dobos Klára

IMA, OLVASÓNKTÓL...

*Édes Jézus dicsérettel, mindörökké tiszteltté.
Nézz kegyesen népünkre, légy a segítségünkre.
Nézz le ránk szent trónusodból, Atyai szent országodból.
Őrizd meg a gonosztól és az örök haláltól.
Ne nézd sok rút bűneinket, világosítsd értelmünket.
Ne hagyj elveszni népünket, segítsd megtérésünket.
Ó Mária, Égi Anyánk, kérünk, legyen gondod reánk.
Óvjad gyermekeinket, reád bízott nemzetünket.*

Sebők Magda küldte az imát, Megyasóróról

BORÍTÓNKHOZ – A csatabárdos szent

Megkeresztelt eszmények

A csatabárdos Szent a mi nemzeti ideálunk – vallotta Prohászka Ottokár (1858–1927) püspök, s így írt szentüinkről:

A nemzet akkor válik kereszténnyé, amikor eszményeit keresztelik meg.

A magyar kereszténység eszménye Szent László. Benne virágzott ki jellemző típusa a magyar kereszténység; benne forrt össze a keresztény szentség a nemzeti szellemmel. Addig a kereszténység idegen földbe ültetett fa volt; öntözte azt István könnyeivel, a hit-hirdetők keresztvízzel, a vértanúk vérukkal: meg is fogamzott, de még nem gyökeresedett meg úgy, hogy magába tudta volna szívni a föld sajátos elemeit, s az elemek szerint színt, alakot, életet ölteni. A kereszténység még nem volt magyar. Szent István a nép apostola volt; hozzá emelte fel a nép tétovázó tekintetét, s szinte érthetetlen szentség sugárzott feléje. Még idegenszerű volt ez a nagyság, még kizárólagosan s annyira önfeledve s gondolatlanul bámulta, hogy melegegdeni nála, örülni neki nem tudott; érzése nem tudta kiváltani a keresztény hitet. (...) Hullámzott a kereszténység sorsával a nép érzelme és bizalma is iránta, s a pogányság tényleg fölütötte fejét, üstökbe kötötte haját, s vadul tombolva kísérlette meg többször összetörni István művét. A magyar életet, a magyar eszményt kellett tehát kereszténnyé tenni, hogy ez a kereszténnyé lett nemzeti eszmény nyissa meg a hitnek a nép szívét. Ez a magyar eszmény Lászlóban lett kereszténnyé és szentté.

Szent László nem tanít; ő nem apostol; de ő küzd, harcol és győz a kereszténységért. A nép hajlamait, harci hagyományait, bátorságát, vitézségét lépteti be az eddig inkább csak tűrő, szenvedő, csöndes megadású kereszténységbe, és ezzel vezeti be az

egyházat a magyar népéletbe. A népnek ugyanis a hős, a dalia, a vitéz harcos tesz. Az ősi dicsőség pogány egén ott ragyogtak a hősök; a magyar kar, a bátor szív, melytől egy világ reszketett, nem szűnt meg lelkesíteni a népet, s eddig ez mind hiányzott a kereszténységben; az emberek meg voltak ugyan keresztelve, de a nép még nem. A nemzet akkor válik kereszténnyé, mikor eszményeit keresztelik meg. A régi vitézséget Szent László tüntette föl önmagán; e jellemvonása által szívén ragadta meg a nemzetet; öröme és eszménye László lett; dicsőhimnusz zeng a legenda róla; alakjába beleszővődik a nemzeti lelkesülés minden nagy gondolata s meleg érzelme. A kereszténység ezentúl már nemzeti létté, a keresztény király a nép hősévé vált. Szent István koronája a hős Szent László fején a keresztény királyságnak s e királyságot megalapító vallásnak szimbóluma lett, mely minden más csillagot elborít, mely vízválasztó magaslatot von Szent László kora óta a pogány és a keresztény Magyarország közé. Ez az a férfiu, aki alatt Magyarország végleg kivívta függetlenségét s belső békéjét, aki alatt nagyot haladt polgári s egyházi szervezkedéseiben s hatalommá vált Kelet-Európában.

László király vallásos, buzgó szent, akinek életét harcok töltik ki, küzd német, görög, besenyő, kun ellen, s küzd úgy, ahogy a magyar szerette, s a keresztény korban még meg nem érte. Vállal magasabb mindenkinél, s ahol bárdja lecsap, megriad az ellen. A csatákban ő áll elől, megjelenése a győzelem biztosítéka s az Isten kegyelmének záloga. László szent harcos, azért csodák körítik, bárdjában, kardjában természetfölötti erő is megnyilatkozik. Kettéhasad a sziklabérc,

hogy a tátongó örvény elválassza őt üldözőitől; arany-ezüst értéktelen ptykövekké válik, hogy vitézeit az ellenség üldözésétől el ne vonja; ő röpti el a nyílvesszőt, mely mikor lehullik, megmutatja a dögvész ellen a Szent László fűvét. Íme, Szent László dicsőséges alakja rámutat a nemzet életében érvényesülő vallásosságra.

A vallás élet legyen, nemzeti élet is legyen. (...) Tegyük nemzetivé a keresztény erkölcsöt, azt a szigorú, tiszta erkölcsöt, melyet Szent László élt s a törvényeiben védett; természetesen nem a betű, hanem a szellem szerint. (...) Gyomláljuk, szántsuk, míveljük

Szent László példájára az élet ez elhanyagolt mezejét. Építsünk templomokat, mint ő; tiszteljük a római pápában Szent Pétert, mint ő, aki az egyház leghatalmasabb titáni harcában, melyet függetlenségért és szabadságért vívott, a jognak és az erkölcsi hatalomnak harcában a nyers hatalom ellen, VII. Gergely pápa pártján állt. Tehát az egyház szabadságharcának egyik zászlósa Szent László volt, s így, ha az újabb történelem tudomány tagadja is, hogy szent Lászlót a keresztiesek valamikor fővezérukké választották: azért ő a keresztét s a kereszténység atyjáért mindig vitézül síkra szállt!

ZARÁNDOKLAT

„Legendás” erdélyi világörökség

Freskói révén az UNESCO világörökségéhez tartozik Gelence középkori temploma

A Kézdivásárhelytől 9 km-re délre fekvő kis falu felső részén, az ún. Szaladár falurészen áll a románkori egyhajós római katolikus műemléktemplom, melyet Szent Imre herceg tiszteletére szenteltek. Építése 1245 körülre tehető. Közel száz év múlva, az 1330-as években születtek meg a templomnak mára hírnevet hozó freskók. Az északi falon a Szent László-legenda jelenetei követik egymást: Szent László fogadalma; Indulás a harcba; A cserhalmi csata; A váradai püspök leányát elrabló kun üldözése; A párviadal; A kun lefejezése. A déli falrészén Alexandriai Szent Katalin legendája kapott helyet, míg a nyugati falképeken a Szent Jakab-legenda nyomát fedezhetjük fel. A Krisztus szenvedéstörténetét ábrázoló freskók száz évvel későbbiek.

A templom első átalakítására a XIV. században került sor: a gótikus stílusú átépítést 1503-ban fejezték be. A reneszánsz stílus a XVII. században jelent meg az épületben a 103 táblára osztott, reneszánsz virágmintákkal díszített, kazettás mennyezetnek köszönhetően, ami 1628-ban készült. Alkotója brassói mester lehetett. Az 1765-ben készült főoltár – a Napba öltözött Asszony valamint Szent István és Szent László királyok szobraival –, és az 1766-ban emelt karzatokon elhelyezett festmények már a barokk stílusában készültek.

A XVII. században – ma is álló – várfallal vették körbe a templomot, amely idővel szűkössé vált, így 1853–1899 között újat emeltek, amely impozáns méreteivel, különleges megoldásaival is lenyűgöző.

A hívek adományainak köszönhetően több szobrot is állítottak: 2006-ban Márton Áron püspök, 2007-ben Fekete János mártír főesperes-plébános egész alakos bronzszobra, 2008-ban Szent Imre mellszobra, 2011 nyarán pedig Petrovits István a győri herma vonásaival mintázott Szent László mellszobra.

Kép és szöveg: M. G.

TRIANON 100

Egy feldolgoz(hat)atlan évforduló

100 éve, 1920 június 4-én „a budapesti templomokban megkondultak a harangok, a gyártelepek megszólaltatták szirénáikat..., a szomorú hanghullámok a nemzeti összeomlás fájdalmas gyászatát jelentették: ma délután 4 óra 30 perckor irták alá Trianonban a magyar meghatalmazottak a békeokmányt” – tudósít a Napló. Az ezeréves magyar haza országterülete 283 ezerről 93 ezer négyzetkilométerre csökkent. Csak a Romániához csatolt 102 ezer négyzetkilométer egymagában több mint a megmaradt rész. Az utódállamokba került 3,5 millió magyar. Így a magyar soknemzetiségű állam helyett utódai lettek azok, amelyek közül kettő az ezredforduló környékén még darabjaira is hullott. Egyikük súlyos „testvérharcok” árán.

Egyetlen józan területnyertes sem vitathatja minden magyar jogos gyászatát, még kedvezőbb rendezés esetén is. Velünk viszont az eltelt 100 év története beláttatta, hogy a békés és korlátozott határváltoztatások árát is a legsúlyosabban kellett megfizetnünk, amikor kényszerhelyzetünk (saját hibáink) a vesztesek oldalára soroltak. Ott viszont ténszerűen nem is voltunk, sőt, nem lehettünk volna józan mérlegelés szerint egyedül, de mégis csak mi szenvedtünk ezért.

Napjainkban (már 2010 óta) az évforduló a Nemzeti Összetartozás Napjává vált az elszakított magyarság és a Kárpát-medence egységének védelmében.

Nem fogadhatjuk el „hogy Petőfi Romániában esett el, a reformkori országgyűlés Szlovákiában ülésezett, Hunyadi János Jugoszláviában harcolt a törökkel, Rákóczi fejedelmünk a Szovjetunióban nézte anyja oldalán, hogy az ellen Mukacsevo várát ostromolta.” (a Pesti Hírlap megemlékezése, 1991)

Tehát élnie kell az ezer éves „hazának a magasban”, és a történelem ismerete, összefogásunk ad cselekedeteinknek irányművet és erőt. A címbeli feldolgozhatósághoz nézzük

VALAHOL...

...aláírtak valamit, valahol megalkudtak valamit, valahol elosztottak valamit; valahol egy nyitott ajtót becsaptak, hogy legyen az zárva örökre. Ahová a magunk erejével, ezer esztendő munkájával kapaszkodtunk, és minden lépcsőfokot a magunk izmaival és eszével vágtunk a magunk vérével öntözött irdatlan sziklába: onnan dobtak le minket.

Kós Károly: Kiáltó Szó

először kisebbségeink sorsát 1867 után! 1868/44-es – alapvetően betartott – jogi, oktatási, kulturális törvényünk szinte egyedülálló Európában. A Pallas nagy Lexikona (1895) a helységek mellett a hegycsúcsok nevét is több nyelven adja meg. (Például Királyhegy-Königsberg-Kralova Hola.) És milyen „elnyomás” lehetett, amelynek eredménye, hogy nem egy tanya, hanem Kassa nagyváros nem magyar anyanyelvű lakosainak 1891-ben 57,2 %-a nem beszéli a magyar államnyelvet?! 1907-től józan szigorítás következett, de aljas hazugság volt, hogy országunk „a népek börtöne”.

(„1924-ben Csernoch prímás aranyimésében ... a nagy püspök, Prohászka volt az ünnepi szónok. Ő mondta akkor: két szlovák gyermek indult el régen Esztergom felé. Az egyik ma az ünnepi szónok, a másik Magyarország bíboros hercegprímása. Mi ketten élő cáfolatok vagyunk annak, hogy Magyarország elnyomta a nemzetiségeket.” – Mindszenty József gondolatai 1965-ös aranyiméséje kapcsán az USA budapesti követségén.)

Borzalmas félév

1918. október 17-én gróf Tisza István beismerte a háború elvesztését; őszirózsás forradalom; nov. 3-4 Padova: fegyverszüneti megállapodás (visszavonulási parancs a Monarchia 1914-es! határaitra.) *Ellenséges erő nincs magyar földön!* November 7.: Károlyi Belgrádban tárgyal az antant tábornokával, és ultimátumot kap hatalmas magyar területek kiűrtésére, amit másod-

jára Linder Béla által már elfogad. Hadügyminiszterünk „nem akar katonát látni”, így védtelen az ország. Baja-Pécsig, Kolozsváron is túl, északon Kassa-Pozsony-Ungvárig az utódállamok csapatai 1919. január 12-ig megszállták területeinket. És csak most nyílik Párizsban január 18-án a békekonzferencia. *Persze nélkülünk!*

Március 21-én a Vix-jegyzék újabb csonkítási javaslata „megágyaz” a Tanácsköztársaság tragikus létrejöttének és az utódállami csapatok eljutásának a Tisza vonaláig, Miskolcig. Később – igaz, hogy vörös zászlók alatt – de nemzeti érzelmű katonáink a Felvidék jelentős területeit foglalják vissza (Kassa, Eperjes), de nyugatabbra is. A Clemenceau-jegyzék minket visszaparancsol, de az antant megszegi a béketárgyalási meghívásra vonatkozó ígéretét, eltűri a román bevonulást Budapestre, sőt, Győrig, és vele az ország teljes kirablását.

Csak Horthy Miklós fővezérsége alatt juthat el küldöttségünk Párizsba, legalábbis a békefeltételek átvételére. Elfogadhatatlanságukat gróf Apponyi Albert etnikai, gazdasági... érvekkel hiába próbálja 1920. január

16-án bravúros – több nyelven elmondott – beszédével bizonyítani, és felajánlja a wilsoni elvek alapján, bármilyen területi népszavazás eredményének elfogadását. A végső aláírásig még voltak próbálkozásaink. Lloyd George angol miniszterelnök nem felejtve az etnikai vörös térképet – az olasz féllal együtt – hajlandó lett volna még tárgyalni, de szerencsétlen diplomáciai, személyi vonatkozások és gyarmati kon-

vetétkedés miatt számunkra
ELVÉGEZTETETT.

Igazságaink

– Szinte nincs határszakaszunk, ahol ne önmagunkkal lennénk határosak. Csallóköz csak egy a kirívó példák közül, ahol 44 szlovák nyelvű lakosra 1891-ben 30928 magyar jutott. No és a Partium, Kalotaszeg, nagyvárosaink, a délvidéki Tisza-mente...? A távolabbi Székelyföld tömbmagyarsága? És hogy nem is akármilyen száz év (menekülések, elüldözések, jogfosztás, aktív asszimilációs politika...) után megfogya bár, de jelen vagyunk a „trianoni vörös térképén”!

– Lloyd George 1920. március 3.: „a magyarokat szemlátomást igazságtalanul kezelték..., a szövetségesek munkája egyoldalú volt..., nem rendelkezhattunk emberekkel barmokként...”

– A bizonyos korrekciókat ígérő Millebrand-levél.

– Briand francia miniszterelnök (1921): „Ki vonná kétségbe, hogy a magyar határ megállapítása némileg önkényesen történt?”

– A ratifikációk Nyugaton mindenütt

nehézségekbe ütköztek, az USA nem is ratifikál, különbékét köt velünk.

Tanulságok a jövőnek

1. Egy ország megmaradását vészhelyzetben csak saját katonai ereje biztosíthatja. Csak határaink biztosítása mellett lehet a sorsunk a saját kezünkben. Egyébként minden más (akár fontos) probléma is háttérbe szorítandó. A nemzeti egységet nem bonthatja meg az „izmusok” harca, de bármilyen vakhít sem. Az utóbbiak okozták végül is ilyen mértékű tragédiánkat. Legkisebb ellenállásunkat is sokszor siker követte (Balassagyarmat, Kercaszomor, Sopron és környéke..., jelenlegi fortissimáink, fidelissimáink.)

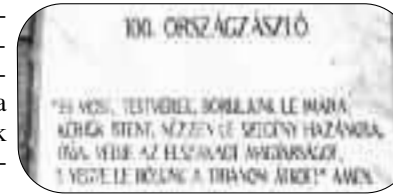
2. Vigyáznunk kell a mai Scotus Viatorokra (Seton-Watsonokra.) Sajnos sokan vannak, akik a média frontján tájékoztatatlansággal, előítéletekkel súlyosan ronthatják egy ország hírnevét. Nevezetesen ugyan nem foghatjuk rá egészében a trianoni döntést, de a kritikus időkben (1918-'20) – már katonaként – a brit Tájékoztatói Minisztérium pozícióiból (részben Párizsból) nem csak írásaival, de az utódállamok vezető személyiségeit összefogva tényleges befolyása volt a legvégső döntésekre. Képtelen volt megkülönböztetni egy néppel történő azonosulást a mesterséges asszimilációtól. És a magyar elnyomást hibáztatva odáig ment, hogy Petőfit és Kossuthot „renegát szlovákként” kezelje. Természetesen évtizedes ilyen tevékenységéhez a hazai elégedetlenkedőktől kapta a „nyersanyagot”.

Teendők ma

A bevezetőben említettek szerint határmódosítások nélkül támogatjuk jogi és anyagi erővel (kettős állampolgárság, iskolapolitika, műemlékvédelem, beruházások indítása) a kinti magyarság megmaradását, sőt fejlődését. Ez csak jó kölcsönös államközi viszonyok mellett lehetséges úgy,

hogyan baráti jobbnak elfogadásra találjon. Jogszértési kísérleteknek mindig ellenállunk. Persze a kapcsolatokban nemcsak kölcsönös kisebbségi kérdésekről lehet szó.

Trianon talán legnagyobb bűne, hogy Nagy-Magyarországgal együtt a Kárpát-medence csodálatos természeti, gazdasági egységét is szétrombolta. Világunk sok

problémájának megoldására óriási lehetőség már jelenleg is a V4 formáció. Miért ne csatlakozhatna még minden, ezer évünket közösen (néha konfrontatív is) megélt

nép is egy kölcsönös sikereket hozó stabil szövetséghez?!

Dobos Zsolt

(Fotóink a sátoraljajuhelyi Magyar Kálvárián készültek)

Emlékkő, Füzéren

„A kő marad...”

Nem sokon múltott, hogy a füzéri vár a Zemplén további gyönyörű területeivel a „helyén” maradhatott –, szomszédaink jóval többet szerettek volna kihalítani országunkból. Sokat jelentett, hogy voltak olyan füzériek, akik kiálltak amellett, hogy Magyarországhoz akarnak tartozni, még ha ezért a zsandárok meg is verték őket. Ennek állít emléket a Füzér központjába került Trianon emlékkő.

A címet tartó anyalkák kicsit kopotásak már, s a Magyar Hiszekegy-részlet meg a Wass Albert idézet is megfakult... De a kő marad! A látvány nagyon „erős”, szívszaggatóan szép, a festékszemcséket kikaparó idő patinássá hangsúlyozta a szomorú múlt emlékét. (Örülhetünk persze, hogy a miénk maradhatott – ami ezer éve a miénk volt, de ez kicsit „visszás” öröm...)

– 2013-ban az Országos Kéktúra vagy régebbi és szebb nevén Szent István Vándorlás nyomvonalán kerékpárutat létesítettünk Füzér és Füzérkomlós között. Akkor találtuk a parkban ezt a követ Horváth Jenő polgármester úrral, ami Nagy-Magyarországra emlékeztetett bennünket – mesélte Tóth Gábor füzéri plébános. – El is határoztuk, hogy ide tesszük a falu központjába, jelezve, hogy Füzér is majdnem Somoskőújfalu, Kisszelmenc-Nagyszelmenc, Sátoraljajuhely-Kisújhely, Komárom-Komárno sorsára jutott, ahol a falvakat szeli ketté a Trianoni egyezmény. Itt a főutcán akarták meghúzni a demarkációs vonalat. A kocsmahelyen most határőr lenne, s a vár, a plébánia és minden, ami azon túl van, Szlovákiához tartozna... Az emlékkő mellé a testvértelepülésekről (a felvidéki Jánokról és az erdélyi Csikdánfalváról) kerültek ide kövek.

Az atya érdekességként elmesélte, hogyan maradhatott meg Lászlótanya és környéke:

– 1922-ben, amikor kijöttek a térképrajzolók, Károlyi gróf, akinek birtokából hatalmas területet vettek el, a magyarbódi erdőrészek kompenzálására némi kárpótlásként követelte, hogy legalább a lászlótanyai Károlyi kastély maradjon magyar területen. A hagyomány szerint rátette a térképre a hüvelykujját, azt húzták körül a térképrajzoló asszonyok. Ezért van a térképen a Szlovákiába betüremkedő kis rész, a Károlyi kastély és környéke... (dk)

KIÁLTÓ SZÓ VAGYOK: EZT KIÁLTOM!
Az ítélet végrehajtatott: Erdély, Bánság, Körös-vidék és Máramaros kétmillió magyarsága bekebelezetett Romániába...

Viseljük sorsunkat, ahogyan az reánk méretett. (...)

Nem kutatjuk, hogy az a nélkülünk, rólunk készült és kötött trianoni szerződés miféle koldusalamizsnát rendelt számunkra.

Nincsen sok értelme ennek.

A mi igazságunk: a mi erőnk.

Az lesz a miénk, amit ki tudunk küzdeni magunknak.

A bátraknak kiáltok hát, a harcolni akaróknak, a kötelességtudóknak, a látni akaróknak, az előrenézőknek.

Álljanak elő, ne szegyenkezzenek, ne duzzogjanak.

Az Élet nem vár, az Élet rohan.

Kiáltó szómmal ezt kiáltom!

Kós Károly: Kiáltó Szó

Csodák – a versek között

Szívizomrostok a kenyérben

AQUINÓI SZENT TAMÁS: ÚRNAPIJÁRA

Imádlak és áldlak, Isten, rejtelem!
 Kenyér és bor színben titkon vagy jelen.
 Néked szívem, lelkem átadja magát,
 mert Téged szemlélve elveszti magát.
 Látás, ízlés, érzék megcsalódhatik,
 de a hallás rólad hittel biztosít:
 Hiszem azt, mit hinnem Isten Fia szab,
 Igéd igazánál mi van igazabb?!
 A keresztfán rejtéd isten-voltodat,
 itt a színek rejtik emberarcodat,
 de én mind a kettőt hiszem s vallhatom,
 kérve, amit kért a bűnbánó lator.
 Ahogy Tamás látta, nem látom sebed,
 mégis Istenemnek vallak tégedet.
 Add, hogy egyre jobban hinni tudjalak,
 tebenned reméljek, s téged vágyjalak.
 Urunk halálára emlékeztető
 áldott Kenyér

Amen

Habár sok eucharisztikus csoda a középkorhoz köthető, de azért később is, sőt, az új évezredben is történtek már az Oltáriszentséggel kapcsolatos csodás események.

Chirattakonam, India

2001. április 28-án a Chirattakonam-i Szent Mária templomának plébánosa a Szentostyán egy csodálatos képet vett észre. A történetről így számolt be: „Reggel 8:49-kor kihelyeztem az Oltáriszentséget a közös szentségimádásra. Néhány perc múlva az Eucharisztia három pont jelent meg. Abbahagytam az imát és a hívek figyelmét is a megjelenő három pontra irányítottam és arra kértem őket, hogy folytassák az imát. A

Szentostyát a tabernákulumba helyeztem. 2001. május 5-én reggel beöltöztem és kinyitottam a tabernákulumot, hogy megnézzem az Oltáriszentséget. A Szentostyán egy emberi archoz hasonló alakot pillantottam meg. Rendkívül megrendültem. Azt hittem, csak én látom az arcot, úgyhogy megkérdeztem a ministránstól, észrevesz-e valamit az Oltáriszentségen. „Egy férfi alakját látom” – válaszolta. A képen egyre kivehetőbbé vált egy Krisztuséhoz hasonló, töviskoronát viselő férfi arca. A Szentostyát a csodás képpel azóta is a templomban őrzik.

Sokółka, Lengyelország

Szinte minden regisztrált eucharisztikus csoda során az Ostya átváltozik az emberi szív egy húsdarabjává. Ez nem véletlen. Az Oltáriszentségben Krisztus dobogó szíve szeretettel ég irántunk és ő vágyik cserébe a mi szeretetünkre. A kereszten Krisztus szó szerint meghalt, kiöntve az Ő drága véré, hogy elnyerje szeretetünket.

2008. október 12-én, a reggel fél 9-es szentmisén a sokółkai Szent Antal-plébániatemplomban egy Szentostya kiesett az egyik pap kezéből, közel az oltárhoz. Az atya félbeszakította az áldoztatást, felvette az Ostyát, és a liturgikus előírásoknak megfelelően egy kis víztartó edénybe helyezte. Az Ostyának fel kellett volna oldódnia a vízben...

Egy héttel később a még mindig érintetlen Ostya közepén egy fényes vörös foltot, egyfajta vérfoltot vett észre, amely azonban nem festette pirosra a vizet. Az egymástól független vizsgálatok azt a végkövetkezte-

tést vonták le, hogy az Ostya átalakult töredékének szerkezete azonos egy halálhoz közel álló, élő ember miokardiális (szív) szövetével. A laboratóriumi elemzések megerősítették: a szívizomrostok és a kenyér szerkezete úgy fonódnak egybe, hogy azt képtelenség reprodukálni.

ADY ENDRE: TEVELED AZ ISTEN

Az Istenhez gyöngé szódat emeled:
 Teveled lesz akkor az Isten.

Elvesztetted szegény, kóbor magadat:
 Ha szabad: segítsen az Isten.

Perc-barátok kedve már elköltözött:
 Búk között itt lesz tán az Isten.

E szép élet nem sok örömet hozott:
 Gondozott azonban az Isten.

Az Istenhez gyöngé szódat emeled:
 Teveled lesz akkor az Isten.

Az Ostyában Krisztus teljesen és egészében sebezhető. Gyakran előfordul, hogy rosszul bánnak vele, bántalmazzák, figyelmen kívül hagyják és mellékesen kezelik, méltóság nélkül... Nem számít, hányszor van meggyalázva és megtaposva szó szerint vagy átvitt értelemben, Ő továbbra is eljön hozzánk újra és újra, mondván: „Én soha nem hagyok el benneteket.”

Torino, Itália

1453. június 16-án délután 5 órakor egy katona lopott Oltáriszentséggel és kegytárgyakkal Torinóba ment. Ott az egykori Szent Szilveszter templomnál öszvére levetette magáról. A szentségtartó a földre esve kinyílt és a szentelt Ostyával felemelkedett a házak fölé. Több szemtanúja volt, köztük egy Bartolomeo Coccono nevű pap. Nem sokkal ezután történt egy második csoda is. A szentségtartó ismét a földre esett, ám az Ostya nagy fényvel lebegett a magasban, majd pedig leereszkedett a püspök kezében lévő kehelybe...

AQUINÓI SZENT TAMÁS ÚRNAPI ÉNEKE

Amit Krisztus tett ez estén,
 hagyta hogy rá emlékezvén
 cselekedjük mi is azt.

Okultunk szent törvényéből:
 így lesz borból és kenyérből
 üdvösséges áldozat.

Más és más – de nem lényegben,
 csak jel szerint más – színeken
 égi jók lappanganak.

A vér ital, a hús étel:
 mégis Krisztus, lényegével,
 teljes mindkét szín alatt.

Oly kenyér, melyet meg nem tör,
 aki vesz miként étékből,
 s el se vág, és meg se szel.

Veszi egy és veszik ezren:
 annyit egy; amennyit ezren;
 fogyasztják és nem fogy el.

OTTHON TARTÓ HIT

Amikor egész Párizst lázba hozta a hír, hogy az egyik templomban csoda történt: a Szentostyában maga az Úr Jézus látható kisgyermek képében, Szent Lajos francia király otthon maradt s környezete nógató-sára, hogy siessen ő is megnézni a csodát, így válaszolt: „Nem megyek! Nem mintha nem hinném el, hogy az Oltáriszentségben a kenyér s bor színe alatt a mi Urunk és Megváltó Jézus Krisztusunk van jelen, hanem éppen azért, mert ezt erősen hiszem... Ha ez a csoda előttem történt volna meg, hát talán becsuktam volna a szememet, hogy ne lássam, és el ne veszítsem azt a nagy érdemet, hogy érzékeim tanúsága ellenére is, szemem ellenkező bizonyossága ellenére is erős hittel hiszem és vallom, hogy az Oltáriszentségben a mi Urunk, Jézus Krisztusunk van jelen.”

Részlet a miskolci Versbarátok Köre
 Corpus Christi című műsorából

A kommunizmus üldözöttei: Klembala Ernő

A hitével „lázított”

„Egy előszobában lakott, azt lehet mondani, hogy útjában volt a földön az emberek.” (Somjai Géza plébános mondta Klembala Ernőről a bíróságon)

Klembala Ernő jezsuita szerzetes atya ügye rossz hasonlattal élve, egy kém nélküli kémregényre emlékeztet. Az 1950-es évek során ugyanis a politikai rendőrség elől úgy menekült, ahogy a kémek teszik. Pedig csak következetesen élt az egyház törvényei szerint.

1915-ben született Gölnicbányán. Iskoláit Miskolcon kezdte, majd miután szülei Budapestre költözött, ott érettségizett 1933-ban, s belépett a jezsuita rendbe. 1946. június 26-án szentelték pappá, s Szegeden még egy teológiai évet végzett, miközben vasárnaponként a Szeged környékén lévő falvak

kápolnáiban és iskoláiban misézett. Itt került először „összetűzésbe” a népi demokráciával. Egy 1946. november 19-i jelentés szerint orosz „népellenes” kijelentése miatt indítottak ellene eljárást, amit a Szeged környéki Ruhi tanyán, a csorvai általános iskolában, misézés közben tett. Elfogatóparancsot adtak ki ellene, mert házfőnöke segítségével megszökött a hatóságok elől. Majd megszüntették az eljárást bűncselekmény hiánya miatt. Kaloocsán magánúton folytatta tanulmányait, majd Budapesten vizsgázott le 1947-ben a zugligeti rendházban. Ezt követően még egy évet ott töltött. A próbaév alatt rendtársai „kis Vargának” nevezték, mert a két évvel korábbi próbaéves csoport tagja volt rendtársa, a hozzá hasonlóan kis növésű Varga Béla. Innen származik az elővigyázatosságból saját neve helyett használt Varga Péter név.

1948-ban Kispestre helyezték, ahol Mária-kongregációs csoportot vezetett. 1948 novemberében a kommunisták által irányított lapokban újságcikkek jelentek meg róla. Az egyik cikk címe ez volt: „A kispesti munkásifjúság Mária-kongregációjának drámai

nyílt levele a püspöki kárhoz”... Egy erkölcsstani kérdésre hiába felelt kiválóan, az a politikai rendőrségnek izgató hangvételnek tűnt. Az 1948 novemberében indított eljárásban 3 és fél év szabadságvesztésre ítélték izgatás vétségével. Ezt azonban már nem tudták végrehajtani, mert addigra Egerbe mene-

kült. Czapik Gyula érsek szolgálatába állt, aki Recskre, az irgalmas (vincés) nővérek árvaházi kápolnájának lelkesi ellátására küldte, ahol 1950 októberéig maradhatott, majd Mándokra került segédlelkési minőségben. Itt már Takács Sándor rendtársa nevében élt. Itt is a katolikus erkölcs megtartatása volt a veszte –, egy bejelentés után mennie kellett. 1950 októberében Zalaszentbalázsa került kiegészítő szolgálatra, majd Tótvázsonyban a beteg plébánosot helyettesítette 1951 húsvétjáig. Ekkor került Kőröshegyre káplánnak július 30-ig. Akkor az egyházmegyéknek meg kellett válniuk a lelkipásztori munkában alkalmazott szerzetesek többségétől.

Így Klembala Ernő Budapesten segédmunkásként helyezkedett el. Számos alkalommal kellett munkahelyet változtatnia. Kántorként is próbált elhelyezkedni. 1956 februárjában Feldebrőn csak harangozóként működhetett, s a hívek imakönyveit kötötte újra. Az ezzel szerzett pénzből Egerben egy tanítótól vásárolt egy harmóniumot.

1956 áprilisában Egerbe költözött. Októberben bekövetkezett a forradalom, ám tün-

netesen és más megmozdulásban nem vett részt. Mikor 1957 elején a tanítás újra megkezdődött, megindult a fakultatív iskolai hittantanítás is. A ciszterci templomban, ahová a legtöbb diákja járt, feliratkozást kezdeményezett. Erre vonatkozóan két felhívó plakátot is készített – „Magyar fiúk, magyar lányok...”, amely tartalmazta a lehetséges időpontokat.

Az egyik plakátot 1957 január közepén a ciszterci templomban helyeztette ki, a másikat pedig elvitte a főplébánia irodájába, hogy „a nagytemplomnál használják fel a hitoktatás felhívására”. 1957. február végén a Heves megyei Rendőrfőkapitányság Politikai Nyomozó Osztálya nyomozást kezdett azzal a gyanúval, hogy Klembala „izgatásokat követ el, plakátokat készít a vallás széles körben való terjesztésére, aminek szövegezése alkalmas az ellenforradalmi erők buzdítására.” Ezen felül közokirat hamisítással is gyanúsították. Március 1-jén letartóztatták.

Kihallgatása során Mindszenty 1956-os rádióbeszédéről is kérdezték. Becsülendő, hogy még vallatása alatt is kiállt a magyar katolikus egyházfő rendelkezései mellett: „...*helyeslem Mindszenty egyházfegyelmi rendelkezéseit a békepapság ellen, azon papok ellen, akik állami támogatással egyházi pozíciót kaptak és foglaltak el. Kijelentem továbbá, hogy minden római rendelkezés nélkül is a vezető békepapok kiközösített személyek, akik nem csak [nem] papok, hanem nem is katolikusok*”.

Az állam-egyház viszonyáról az egyik leghíresebb kongregációban provokatív kérdést tett fel neki: „Van e igazságos háború? Lehet e ölni?” Klembala válasza a következő volt: „Egy háború lehet jogos is, amint jogos az önvédelem, ha a támadó jogtalan.” Egy mondatban megválaszolta a feltett kérdéseket: lehet ölni, ha jogossá válik az önvédelem.

A Legfelsőbb Bíróság 1957. október 22-én jogerősen 7 hónapi börtönbüntetésre ítélte. Szabadulás után még volt dolga a politikai rendőrséggel: a „Fekete Hollók” akció-

csoport a megszüntetett szerzetesrendek tagjainak tevékenységét ellenőrizte, náluk is több helyen szerepelt a neve. Egy jelentésben olvassuk: „Klembala Ernő volt jezsuita szerzetes 1957-től folyamatosan előadásokat tartott egy Orvostudományi Egyetem hallgatóiból szervezett csoportnak illegálisan. Az előadások tartalmára nézve idealista jellegűek voltak, Szentírást, logikát, hit- és erkölcsstani, filozófiát adott le számukra. Előadásaiiban esetenként olyan politikai jellegű kifejezések is használtak, ami a lázítás büntetettét is kimerítette.” A kis csoport céljaként azt határozta meg, hogy olyan magot hozzanak létre, akik felkészülten tudnak majd az egyház szolgálatába állni megfelelő ismeretek megszerzése után. „Ennek a gócnak természetesen szaporodnia kell, hogy minél több embert hódítson meg Isten igéjének, és vigyen Krisztus zászlaja alá”. Hite és szerzetesi esküje megélése miatt ezután sem volt biztonságban.

Haláláig elhivatottan végezte a fiatalág lelki gondozását, tanítását. Az életútja során láthattuk, mennyire magáénak érezte Mindszenty bíboros úr békepapokkal kapcsolatos egyházhatósági intézkedéseit. Nem állhatta a békepapokat. De ugyanúgy érzett az állam által ügynökké tett paptestvéreivel kapcsolatban is.

Klembala ugyan a tartományfőnökkel megszakította a kapcsolatot, de a rend más tagjaival találkozott. Ő maga mindig jezsuitaként élt és annak vallotta magát.

1986-ban sikerült útlevelet kapnia, és észak-európai körútra indult. Dániában, egy Koppenhága melletti turistaszállóban szállt meg. Itt érte egy végzetes szívroham, 1986. augusztus 13-án.

Az emigrált magyar jezsuiták tartományfőnöke, P. Hegyi János az Oslóban élő P. Horváth Kálmánt kérte fel, hogy gondoskodjon az atya temetéséről. Klembala Ernő a koppenhágai jezsuita sírboltban nyugszik.

Sz. T.

A családmódel nem ósdi – bár múltja van, de a jövő is ez

Kézen fogva Isten országa felé

Újabb és újabb politikusi megnyilvánulások célpontja hazánkban is a család: értéktelen, elavult intézménynek állítják be, legyintenek rá nem csak férfiak, de nők is. **Makkai László** pasztorálpszichológus atyát (is) felháborítja ez a hozzáállás, ezért bár korábban már beszéltünk a család fontosságáról most ismét e témát választottuk.

– Szakirodalom tömkelege foglalkozik azzal, miért fontos egy családban a gyermeknek megélni a fesztelen gyermekkort, sok meghitt percet tölteni a szüleivel, „belülről” tanulni az édesapa és édesanya mintáját, hogy felnőttként majd ő is ezt követhesse. Egy családban a férfi és a nő – mert a Biblia lapjaiból tudjuk, hogy az Isten férfinak és nőnek teremtette az embert –, az apa és az anya szerepe tényszerűen meghatározza a gyermek későbbiekben vállalt értékrendjét, felfogását, gondolkodását. Egy családban harmonikusan nevelt gyermek az értékeket továbbviszi, és azok mentén fogja élni az életét. Sajnos az évekkel ezelőtt belendült tendencia ma is ugyanaz: ez a világ túlságosan egoistává lesz. Az individualizmus, mint jelenség reneszánszát éli. Ez pedig azt sújkolja, hogy csak önmagadra figyelj, csak magadat valósítsd meg, nem kell más emberekkel, csoportokkal foglalkoznod, csak azzal, hogy te boldog legyél... Pedig tudjuk: az ember önmagában nem lehet boldog, hiszen társas lénynek teremtett bennünket a Jóisten. Az egoizmus zsákutcája az ember(i)ségnek. Nem létezhetünk úgy, hogy nincs kivel megosztani a szeretetet, az örömet, az ünnepeket... De a családban megélhetjük ezt. A családi környezetben szocializálódó gyermek sokmindent megtanul: megtanul elengedni, befogadni, megtanul adni... Főleg ahol testvérek vannak: hány szelre is kell osztani egy csokoládét?! Megtanulja elfogadni a szabályokat. Az individualista szemlélynek nincsenek szabályok, nincsenek korlátok, nincsenek elfogadott normarendszerek,

amelyek az emberiségnek egyfajta tartást adhatnak. Gondoljunk bele, milyen lenne a közlekedés, ha nem vennénk figyelembe a közlekedési táblákat. Káosz lenne! De a szülő már akár azzal is szabálykövetésre neveli gyermekét, ha játszik vele. A társasozás során ha a dobókockával hármat dobok, nem léphetek ötöt. Vagy ha valamit össze kell gyűjtenem, az nem azt jelenti, hogy felmarkolom, úgy nem nyerhetek... Ha az ember ezeket nem tanulja meg, csak öntörvényűen próbálja élni az életét, az káoszhoz vezet úgy a saját életében, mint a társadalomában...

– *Mégis egyre többször halljuk azokat a hangokat, hogy a családmódel elavult, ósdi, ezzel már nem kell, nem szabad foglalkozni...*

– A keresztny egyház 2000 év óta nem mondhat mást, mint hogy a születendő gyermekek egészséges nevelése csak így, a házasság kötelékében megélt szeretetben lehetséges, és az édesapa és az édesanya nagy felelőssége, hogy milyen felnőttet „ad át” a társadalomnak. Ezt a módel nem tudja felülírni (vagy „leírni”) semmilyen szervezet, egyesület vagy mozgalom, hiszen ez biológia törvényszerűség, ez az emberiség természete. Minden más forma torzíja a társadalom képét, és torzíja az istenképűségünket is, amellyel az Isten azért ajándékozott meg, hogy a Vele való kapcsolatunkat még jobban meg tudjuk élni, ki tudjuk bontakoztatni. Bízunk benne, hogy az Istennek kedve telik abban, amit lelkiismeretesen teszünk itt a földön családunkért, közösségünkért, s mindazokért, akiket ránk bízott.

– *Az a baj, hogy ezt mi, keresztnyek*

hiába próbáljuk mondogatni, Európában a liberális eszme sokkal divatosabb...

– Kozéki Béla pszichológus mondta, hogy fából vaskarika az a liberalizmus, amelyek azt sem tudja tolerálni, hogy a másik nem liberális. És ez teljesen helyénvaló mondat... Hiszen az egyház elfogadó, nyitott a párbeszédre bármiről, nincs tabu téma. Szívesen elmondjuk az érveinket, miért gondoljuk ebben a módelben helyesnek a férfi és nő kapcsolatát, a gyermeknevelést, az értékek mentén való berendezkedést. Mi is tudunk ugyanúgy érvelni, mint akik ennek az ellenkezőjét próbálják akár ráerőltetni mindenkire, a keresztny emberekre is, csak éppen nem hallgatnak meg. Mi, papok és az egyház vezetői az egyházi tanítástól, kinyilatkoztatástól, a Biblia üzenetétől nem tudunk – és nem is akarunk – eltérni, ez a mi sarokkövünk, ez a kiindulási pont, de nyilván érveket és ellenérveket lehetne egymással ütköztetni. Még ha nem is tudjuk meggyőzni a másik felet a saját igazunkról, de talán a párbeszédnek ez a módja is segíthet megérteni, hogy a másik miért gondolkodik úgy, ahogy... Nekünk, papoknak kötelességünk, hogy híveink felé a hiteles tanítást adjuk át. Ez hál’ Istennek kétezer év óta működik, nem kellett semmit változtatni rajta. A Szentírás lapjait egyáltalán nem kellett átírni a mai kor követelményeinek megfelelően, az úgy van jól, úgy kerek és tökéletes, ahogy egykor leírták. Mi ebből indulunk ki minden kérdésben, felvetésben. Így nem tévesztünk meg, nem vezetünk félre senkit, csak előhozuk az emberi értékeket férfi és nő kapcsolatában, szerelemben, elmondjuk, miért jó a templomi esküvői szerzetásban, hogy az Isten is ott van és megerősíti a kapcsolatunkat, hogyan lehet szépen várni a gyermeket, majd nevelni őt... Ezek nem ósdi, nem ódivatú elvek! Ez kellene, hogy a reneszánszát élje, erre kellene felhívni a figyelmet akkor, amikor megtevesztő információk öntik el a médiát, a közösségi oldalakat,

ami ennek az ellentétéről akar meggyőzni. Nekünk igenis fel kell vállalni, hogy ez a mi értékünk... Jó lenne, ha mások is meghallgatnák és át is gondolnák, amire az Egyház felhívja a figyelmet, vagy amiről a világ lelkiismereteként elmondja a véleményét. A Bibliára, az egyházi hagyományra épülő értékeket újból fel kellene fedezni ahelyett, hogy lesöprik az asztalról. Ezekre a hangokra érdemes lenne odafigyelni, és érdemes lenne inkább megerősíteni a családot, mint hogy torzított világban éljünk. Nagyon fontos a családon belül is, hogy a gyerekeknek már a játékát is úgy irányítsuk, s olyan feladatokat adjunk nekik, amit saját nem identitásukhoz hasznosítani tudnak. Igenis, vegyünk a kislányoknak babát, főzőfelszerelést, olyan dolgokat, amikkel látják édesanyjukat is a napi tevékenységében, a fiúk meg hagy bütyköljenek kis kalapáccsal, csavarhúzóval, ahogy édesapjuktól ellesik. Így fejlődik a kislányból nő, családanya..., a fiúból férfi, családapa... Ha ez sikerül, az Istentől kapott szeretetünk által tovább tudjuk vinni annak a reményét, annak a hitét, erkölcsiségét – legalábbis egy töredékét –, amit az Isten megáldott a világról és az emberről. És ezt a szeretetet mások felé is ki tudjuk terjeszteni.

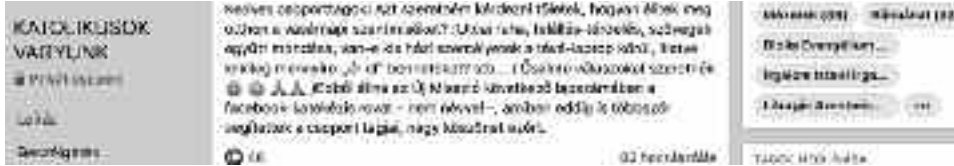
– *Mondta, hogy párbeszéd ugyan folyhat, de úgyse tudnánk meggyőzni másokat. Nincsenek olyan erős érveink?*

– Nagyon erős érveink vannak, az egyik legerősebb talán, hogy „bennünket” az idő már kipróbált, az új irányzatok, új szellemiség viszont hosszú távon még nem bizonyította „életképességét”... De a párbeszéd kapcsán talán megérthető lenne a mi irányvonalunk, bár saját életére más felfogású ember talán nem tudja ezt vonatkoztatni. De mi tudjuk, hogy az emberek üdvössége szempontjából is ezt a folyamatot bírta ránk az Isten, hogy a családban megélve a szeretetünket, együvé tartozásunkat tudunk eljutni az örök életre... **D. K.**

„FACEBOOK-KATEKÉZIS”

Hiányzott, hát meghívtuk Jézust is...

Nagy örömünkre hatalmas hozzászólásokban öntötte el bejegyzésünk alatt a facebookot, mikor az online szentmise megéléséről kértünk véleményt egy katolikus csoportban. De külön is kérdeztünk ismerősöket, sőt, szüleim is „beszálltak”. – *Persze, mindent ugyanúgy csinálunk, mint a templomban. De azért a térdeléshez párnát teszünk a földre, mert édesanyád térdre nagyon fáj... – mondta apukám... – Á, de hogy lehet ugyanúgy megélni! – legyintett édesanyám. Nem ugyanaz! A múltkor, mikor diakónus szentelés volt, ki is szaladtam a konyhába, megnézni a levest...*

Szerkesztett válogatás a válaszokból:

✓ Kicsit nehézkes volt ez nálunk, mert férjem ugyan görögkatolikus, mélységesen hisz Istenben, talpig ember, de nem gyakorolja vallását. Olyan korban volt gyerek, amikor a fővárosban erre nem fordítottak gondot a szülők. Ennek ellenére néha velem hallgatta a misét, és 40 éves autista fiunk is leült közénk. (Volt elsőáldozó is és minden este imádkozom vele.) Kitettem egy feszületet, és én végigénekeltem-, imádkoztam a liturgiát! Jó, hogy volt ez a lehetőség, erőt merítettem belőle, bízva Isten jóságában. Odaképzelttem kedves templomba járó barátaimat, ismerőseimet ahol ülnek, így az online istentiszteleteken nem voltam egyedül... Az Eucharisztia, a szentáldozás nagyon hiányzott. (Mari)

✓ Amikor elkezdődött a vírus miatti bezárt időszak, összegyűjtöttük a család apraja-nagyját. Három generáció igényeit kellett

a hirtelen jött helyzetben összefésülni... Időközben megtapasztaltuk, hogy döntés kérdése, hogy a jó dolgokra figyelünk, vagy engedünk rombolni a félelmeknek, aggodásnak. Öröm volt számomra, hogy minden nap főzhettem a családomra, együtt néztünk filmet, társasoztunk... A szertartásokba eleinte furcsa volt bekapcsolódni, de aztán úgy megörültünk, hogy mehetünk Rómába misére, Dévára, vagy bárhová... Szinte ugyanúgy vettünk részt a szentmiséken, mint a templomban. Az Oltáriszentség hiánya megmaradó érzés volt, és persze a templomban körülöttünk ülők szintén hiányoztak, mégis, a maga sajátos módján a JELENLÉT tapasztalata maradt meg leginkább. Mi áldásként éltük meg ezt az időt, bármilyen nehéz is volt a korlátozásokat tudomásul venni. (Barbara)

✓ Félelmetes űrt éreztem magamban. A kezdet kezdetén a harag dominált bennem. Lassan-lassan megpróbáltam ezt egyfajta „böjtékként” megélni, de nagyon kemény feladat volt... A szentmiséket annak jegyében követtem, hogy „az online mise nem pizsamaparti”! Igyekeztem egy kis szentélyt kialakítani – gyertya, kereszt, a Szűzanya képe, a skapulárem felvétele – magam körül. Úgy gondolom, az online misébe csak úgy lehet belehelyezkedni, ha ugyanúgy teszünk mindent, mint a templomban. De ez akkor is csak pótlék, valahogy nehezebb az egész értelmét átvenni! Én hacsak tehettem, minden nap bementem egy templomba, mert ha „üres” is fizikálisan, de akkor is érzem, sőt, nem csak érzem, szinte

minden sejtemben tudom, hogy Ő ott van, vár minket, és azt az örömet amit ez az érzés ad, nem lehet elmondani! A Szűzanya végtelenül kegyes, mert ebben a kegyetlen börtben is elvezetett olyan helyekre, ahol szentségi módon is magunkhoz vehettük az Urat! Láttam a többi ott lévön is az örömet... Voltam úgy misén, hogy soha senki nem hirdette, hogy lesz, csak annyit mondtak, hogy a templom magánimádság céljára nyitva áll. Aki odament, „megkapta jutalmát”. Ezek az alkalmak segítettek átvészelni ezt az időt! (Mónika)

✓ Fel sem fogtuk igazán az elején, mit is jelent nem részt venni a szentmisén. Nagyböjt idején vagy húsvétkor nem táplálkoztunk Krisztussal. Kerestük a megoldást, de csak a net és a tévé maradt. Engem legfájdalmasabban a Nagypéntek érintett. Nekem ez minden év legfontosabb áldozása, amikor hálával és meghatottan veszem magamhoz az Urat, aki annyira szeret minket, hogy még halálában is szeretettel adja Magát nekünk. Ilyenkor nagyon elérzékenyülök. Most kimaradt a méltatlan nagy ajándék. Kimaradt a közösen ünnepeelt Feltámadás. Itthon kuksoltunk a tévé előtt, megrettenve, imádkozva... Míg ha templomba megyünk, adunk a külsőségekre is, a karanténban megtanultuk, mindegy, mi van rajtunk, csak hódoljunk Istennek teljes szívvel és lélekkel. Nem az a fontos, mit veszünk fel. Isten a rejtekben is lát minket, a szívünkbe lát, és az a fontos, ami belül van. Csak a lelkeket öltöttem ünneplőbe, sokszor pizsamában követtem a misét. Viszont sokkal többet imádkoztam, elmélkedtem. Megváltozott szemlélettel ragaszkodom Istenhez. Eddig is igyekeztem Urunk jelenlétében élni, hisz bármit teszünk, gondolunk, a hajunk szálát is számon tartja... Kicsit nehéz volt a lelki áldozásban részt venni, de csak ez a lehetőség adatott... (Katalin)

✓ Nem tudok interneten szentmisét nézni. Nem tudok igaz mélységében odafigyelni.

Inkább elkapcsoltam, és kijártam a templomhoz, meg a nagy keresztünkhez imádkozni a testvéremmel, s gondolatban ott térdeltem Jézusnál, áldozásra várva. Azt hiszem a nehezítés a bezárt templomok miatt eltávolított az internetes miséktől. Az biztos, hogy kell egy őszinte gyónás, mielőtt újra misére megyek.

✓ Férjemmel együtt néztük a vasárnapi szentmiséket. Gyertya az asztalon, néha virág is... Lelki áldozás: nagyon nehéz, hogy nem személyes a találkozás. Olyan, mint a szépen megterített asztalnál ülni és csak nézni, micsoda bőség van rajta...

✓ Három ovis-sulis gyerekkel vagyok egyedül vidéken. Tanítom őket, „kiszöktünk” biciklizni, mosok, főzök. Home office-ban vagyok. Férjem más városban dolgozik. A nap fénypontja a szentmise az ágyban fekve. Néha vacsora közben. Jézust is meghívjuk. A lényeg, hogy együtt legyek Vele!

✓ Engem a családtagjaimmal együtt rendkívüli módon megérintettek a közvetített szentmisék. Közösen mondtuk az imákat, együtt fogadtuk az áldást, együtt, egyszerre töröltgettük szemünket, hisz a meghatódástól, az áhítattól gyakran sírtunk is.

✓ Örülök, hogy legalább a TV-ben volt szentmise, ha már élőben nem lehetett részt venni. Örülök, hogy egyáltalán láthattam Jézus Szent Testét, az átváltoztatást. Hogy legalább lelki áldozás lehetséges. Mise nézése közben valahol még az is hiányzott, ami a szentmisén egyébként zavar: az emberek mocorgásának hangja, babák gügyögése, stb. Mert a szentmise közösségi esemény.

✓ Sajnos sokszor előfordult, hogy figyelmeztetni kellett valamelyik családtagot, hogy ne most beszéljük meg ezt vagy azt, akár ha a szentmisén elhangzottakról is van szó!... Az online szentmisére kissé nehéz odafigyelni, összeszedettnek lenni. De a Szentostyát nézve elérzékenyültem, csak úgy vert a szívem...

Harmóniában világgal–virággal

Öt évvel ezelőtt adta ki Ferenc pápa a Laudato si' kezdetű enciklikáját, melyben közös otthonunk, a Föld védelméről tanít. Ehhez kapcsolódott május 16–24-e között a Laudato si'-hét, amelyen a Szentatya kérése szerint e dokumentum fényében arról kellett gondolkodni, hogyan tudunk a környezetünkben konkrétan cselekedni. Az évforduló közös jelmondata: „Kapcsolatban állunk mindennel.” Hiszen Ferenc pápa az enciklikában így fogalmaz: „A teremtmények ugyanis mind kapcsolatban állnak egymással, mindegyiket szeretettel és csodálattal meg kell becsülni, és mindnyájunknak, teremtett lényeknek, szükségünk van egymásra.” (LS 42.)

A Pécsi Egyházmegye közös imádságra, elmélkedésre hívott ezen a héten. Ebben a sorozatban került elének többek között Szent II. János Pál pápa és I. Bartholomeosz öku-
menikus pátriárka ma is megfontolandó – 2002. június 10.-én aláírt – közös nyilatkozata a környezeti etikáról.

„Isten nem hagyta el a világot. Az Ő akaratára az, hogy terve, és annak megvalósulásába vetett reményünk a teremtés eredeti harmóniájának helyreállításán való közös munka által valósuljon meg. Napjainkban szemtanúi lehetünk a környezettudatosság erősödésének, amelyet bátorítani kell, hogy gyakorlati programokhoz és kezdeményezésekhez vezessen. Isten és az emberiség kapcsolatának tudata kiteljesíti az ember és a természetes környezet közti viszony fontosságának felismerését is: kapcsolatunk fontos-

Fotó: D. K.

ságát a teremtéssel amelyet Isten ránk bízott, hogy őrizzük bölcsességgel és szeretettel...” „Nincs túl késő. Isten világának hihetetlen gyógyító ereje van. Egyetlen nemzedék, egy emberöltő elég, hogy Földünket gyermekeink jövőjé felé fordítsuk...”

A pécsi segédanyagban olvashattuk azt a felhívást is, hogy az egyházaknak

elsőbbséget kell biztosítani a felelős és fenntartható életstílusok kialakítása számára. Helyezzünk el a templom bejáratánál ismeretterjesztő plakátot, amely szemlélteti a teremtés csodáit, és emlékezteti az embereket a természet védelmének fontosságára. Hívjunk szakembereket, tartsanak előadásokat közösségeinkben arról, hogyan őrizhetjük meg környezetünk épségét!

És persze imádkozzunk!

„Teremtő Istenünk, köszönjük az élet ajándékát. Hálaadás vagyunk teremtett világod csodájáért. Tudjuk, hogy bennünk vagy és mi benned vagyunk. Vezess minket ezért abban, hogy a Földön az utánunk jövő generáció is élhessen, hogy mások is kutathassák akarataidat és célokat a világban.

Segíts nekünk, hogy az istentelenséget szeretettel tudjuk legyőzni...

Kérünk téged, taníts bennünket felismerni csodálatos világodat, taníts bennünket értékelni egy virág tökéletességét, egy kisállat elesettségét, és embertársaink pozitív gondolatait és szándékait.

Taníts bennünket békében és harmóniában élni, Urunk, minden teremtményeddel. Jézus Krisztusért. Amen.

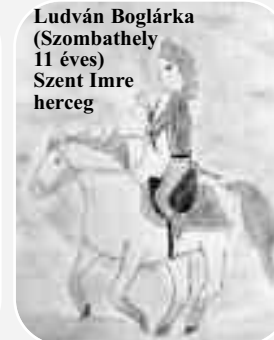
LEGÓS HIT TAN

A legőelemek sokmindre jók, gyakorlatilag bármi építhető belőlük. Akár templom is –, Aszódon februárban lego-templomokból volt kiállítás... A koronavírus-járvány miatti karantén idején különleges kreativitást igénylő digitális oktatás néhol a hittanításba is beleszította ezt a lehetőséget –, s akár házi feladatok megoldását javasolták ezzel a játékkal a tanárok. Egy ötletes, kedves videót találtunk, melyben egy soproni diák, Juhász Flóra ismerteti így a liturgikus eszközöket. Mint a leírásban olvashatjuk: Flóra kisiskolás kora óta örömmel ministrál testvérével a Szent Imre Plébániához tartozó Jézus Szíve-templomban. A liturgia szolgálata mellett szívesen foglalkozik legózással és filmezéssel. A filmhez minden mozzanatot egyenként kellett beállítania és lefotóznia. Flóra alkotása megtekinthető a gyor.ehgyhazmegye.hu oldalon. S a videó kapcsán kiderült az is, hogy az egyházmegye papnövendékei között is vannak, akik gyermekkorukban elkészítették plébániatemplomuk legőelemekből álló makettjét.

Kivágtunk egy képkockát a videóból :)

Zöldi Patrícia Zsuzsanna
(Győr, 9 éves)
Szent Erzsébet boldogsága

Ludván Boglárka
(Szombathely
11 éves)
Szent Imre herceg

Tomor Viola Nóra
(Szombathely, 9 éves)
Utolsó vacsora

Kedves Gyerekek!

Várjuk „bibliai” rajzaitokat, s szeretnénk azt is, ha leírnátok, miért áll közel hozzátok a lerajzolt történet.

A legszebb munkákat viszontláthatjátok lapunkban.

Címünk:
3502 Miskolc, Pf. 272.,

Erdélyben pedig:
410161 Oradea,
Sirul Canonicilor 13.

Drótposta:
ujmisszio@ujmisszio.hu

Válogatás lapunk és a Tilma a Gyermekművészetért Alapítvány *Látó szívű gyermekek* címmel meghirdetett pályázatára érkezett rajzokból

Támogatóink

Alapítványunk nevében köszönetet mondunk mindazoknak, akik adományukkal támogatták katolikus sajtóapostolkodásunkat.

Mautner Ferenc, Üllő – 2000 Ft; Vaskó Istvánné, Gönc – 1000 Ft; Papp Mihályné, Újfehértó – 2000 Ft; Szalai Kálmánné, Kisvárdá – 500 Ft; Bokros Györgyné, Miskolc – 2000 Ft; Szikszay Sándor, Budapest – 10 000 Ft; Bodnár Józsefné, Nagycsécs – 2000 Ft; Szilágyi Ferencné, Abaujszántó – 1000 Ft; Tarcali Andrásné, Napkor – 2000 Ft; Dr. Prokopp Mária, Budapest – 20 000 Ft; Blahota Sándorné, Tarcál – 1000 Ft; Szegegy Istvánné, Kisvárdá – 1000 Ft; Demény Lászlóné, Budapest – 3000 Ft; Kosik Mihályné, Balassagyarmat – 2000 Ft; Takács Antalné, Csákvár – 1200 Ft; Dr. Kovács László, Hosszúhetény – 1000 Ft; Orbán Györgyné, Göd – 1500 Ft; dr. Vesztergom Imre, Győr – 10000 Ft; Dr. Bérczi István és B. Andrea, Budapest – 5000 Ft; Jenvay Tivadarné, Iregszemcse – 1000 Ft; Vízoki Istvánné, Bódvaszilas – 2000 Ft; Töröcsik Józsefné, Heves – 10 000 Ft; Tengely Józsefné, Arló – 2000 Ft; Tóth Károlyné, Emőd – 2000 Ft; Molnár Ferenc, Rákóczi-falva – 2000 Ft; Kovács Lajosné, Encs – 2000 Ft; Babják Józsefné, Kisvárdá – 1000 Ft; Pető Józsefné, Pély – 2000 Ft; Tózsér Gyuláné, Karancsberény – 3000 Ft; Dankó Ferencné, Ipolytarnóc – 2000 Ft; Tari Anna, Csabrendek – 3000 Ft; Papp Béla, Tiszapalkonya – 1000 Ft; Firtók József, Ináncs – 2000 Ft; Zsíros Béláné, Gerendás – 2000 Ft; Gromon Andrásné, Pilisvörösvár – 2000 Ft; Dobos Imréné, Nick – 3000 Ft; Bíró Lászlóné, Abaujszántó – 2000 Ft;

Megulesz Jánosné, Encs – 3000 Ft; Palotai Tiborné, Sajóvamos – 3000 Ft; Péder Andrásné, Miskolc – 1000 Ft; Gyulay Endre, Szeged – 5000 Ft; Tóth Gézőné, Méra – 2000 Ft; Kocsis Istvánné, Hahót – 1000 Ft; Zselye Lászlóné, Kisbárcskány – 2000 Ft; Tóth Lajosné, Miskolc – 2000 Ft; Dr. Vesztergom Imre, Győr – 10 000 Ft; Barna Istvánné, Adács – 1000 Ft; Schneider József, Olaszfalu – 5000 Ft; Oroszné Gál Ilona, Széphalom – 2000 Ft; Bartók Béláné, Füzerkomlós – 1000 Ft; Németh Jánosné, Ajka – 2000 Ft; Tamás Béla, Csákvár – 5000 Ft; Palkó Józsefné, Abaujkér – 1000 Ft; Drótos Andrásné, Sajószentpéter – 1000 Ft; Adám Kálmánné, Budapest – 2000 Ft, Rózsafüzér Társulat, Tarcál – 4000 Ft; Milánszki Istvánné, Abaujkér – 2000 Ft; Jobbágy Lászlóné, Füzér – 1000 Ft; Dr. Bérczi István és B. Andrea, Budapest – 5000 Ft; Mayer Mihály, Kakasd – 7000 Ft; Vascsák Lajos és neje, Emőd – 2000 Ft; Ogi János, Szendehely – 2000 Ft; Bagli Jánosné, Levelek – 1000 Ft; Bolcsek Anikó, Váchartyán – 1000 Ft; Dr. Kovács László, Hosszúhetény – 1000 Ft; Anonim, Mérc – 2000 Ft; Türk István, Kisvárdá – 2000 Ft; Adám Kálmánné, Budapest – 2000 Ft; Babochay György, Budapest – 2000 Ft; Lengyel Imréné, Kartal – 4000 Ft; Rézműves Veronika, Tiszabercel – 2000 Ft; Tóth Tiborné, Kompolt – 3000 Ft. *(Folytatjuk)*

Isten fizesse meg!
Új Misszió Alapítvány

Simon András szeretettel várja műterem-galériájában az érdeklődőket minden szerdán 12–20 óráig. Eredeti és sokszorosított grafikák, esküvői meghívók, képeslapok, levélpapírok és könyvjelzők nagy választékban vásárolhatók, megrendelhetők.

Nyitva szeptembertől június végéig.

Cím: 1012 Budapest, Várjók u. 12., II. em. 8.; Tel./Fax: 1/214-4619 (Megközelíthető gyalog, a Széll Kálmán tértől a Bécsi kapu felé.)

PAPBÁCSIS

TÓTH GÁBOR FÜZÉRI PLÉBÁNOS ROVATA

ANYÁKNAPI ORGONA

A délelőtti szentmise után kinyitottam a templomajtót és felmentem a kórusra egy kicsit orgonálni. Nézem az üres templomot és eszembe jut:

„Anyák napja van, de a templom ma még anyák és gyermekek nélkül maradt. Azért a Szűzanyának csak el kéne játszani a májusi litániát akkor is, ha mások nem hallják.” Mielőtt belekezdtem volna, letről egy anyuka integetett felfelé gyermekével. A nyitott templomajtó bevonzotta őket, így ők is velem énekelték a litániát. Nem sokkal ezután egy másik anyuka is integetett felfelé, karján kisgyermekével, majd előkerült a család többi tagja is. Őket a másfél hónapja nem hallott orgonaszó vonzotta be a templomba. „Ez így már tényleg igazi anyák napja!” – mondtam is nekik, és még bő fél órát játszottam az orgonán: Adoro Te, Tied a dicsőség, Király vagy... Végül a gyerekek kedvencét, a Titanic zenéjét is megszólaltattam, ami azért templomi orgonán sajátosan hangzott. El is mondtam nekik a zene alatt ébredt gondolatomat: „Gondoljatok bele: egy katasztrófa helyzetben egy katasztrófafilm zenéje mennyire elgondolkodtató az üres templomban. Erre itt vagytok ti, a jövő egyházképe kisgyermekkel, mint valami reménysugár.” Ők csak ennyit válaszoltak: „Eredetileg csak sétálni indultunk a falu-

ba, de még mi sem gondoltuk, hogy ilyen szép anyák napi meglepiben lesz részünk...”

BRINGÁS

– Nézzétek már! Az ott Pap bácsi, ráadásul bicikkel! – Épp most, amikor ilyen olcsó a benzin?

– Pap bácsi, ez milyen bicikli? – Régi. – De milyen régi? – Hát ez az! de milyen régi!

– Atya, először nem gondoltam volna, hogy te vagy az. A kilenc biciklis gyerek közül csak benned nem voltam biztos. :)

– Pap bácsi, ez most kettétört, vagy flexibilis brinyó? – Ez egy 60 éves összecukható bicikli. – Akkor jó, már megijedtem, hogy Pap bácsi túl élesen vette a kanyart.

– Pap bácsi, ez hasonlít a BMX-re. – Hát persze: itt is a hátsó kerék megy az első után.

VÍRUSOS

– Pap bácsi, mikor lesz már templom? – Templom most is van, csak egyelőre még nem jöhettek be misére. – Kár. És mikor lehet megint ministrálni? – Azt csak a Főnök tudja. – Melyik főnök? – Az egri még nem, az Égi pedig még nem kötötte az orrunkra...

– Atya, hogy viseled ennyi idő után, hogy egyedül misézel az üres templomban? – Még hívek nélkül csak elvolnánk, na de perselyezés nélkül! Amúgy Ti is hiányoztok, mert az üres padok már unják a prédikációimat.

– Pap bácsi nem fél egyedül kóborolni az erdőben? – Ugyan, mitől félnék? A macik és a farkasok nem terjesztik a koronavírust.

Egy mosolyért

Magát a múltkor még a ferenceseknél láttam – szólít meg egy szerzetest egy férfi. Mit keres most a bencések között?

– Rendmániás vagyok...
***

Mit csinál a vízvezeték szerelő, ha végzett a munkájával a plébánián?

Otthagytam a papot...
***

Nagyon visszataszító, mikor valaki játsza az intelligenst. Mozarttról beszél órákat, miközben egyetlen festményét se látta.

***

Két nő beszélget.

– A múlt héten ünnepeltem meg a 40. születésnapomat.

– Már itt volt az ideje, drágám!
***

Szalad az utas a komp felé, hogy elérje. Bedobja a csomagjait, majd egy hatalmas ugrással egyenesen a kapitány előtt landol. A kapitány megjegyzi:

– Ez szép mutatvány volt, de nem ért volna rá, ha már kikötöttünk?
***

– Miért örül a rendőr este?

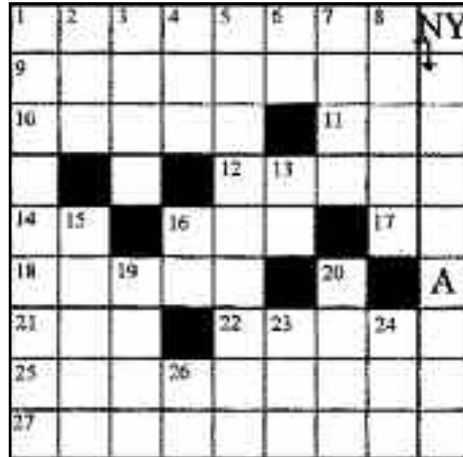
– Mert lebukott a Nap...
***

Idilli szépségű faluba érkeznek a házaspár.

– Tetszik? – kérdezi a férfi.

– Szóhoz sem jutok a látványtól! – válaszol a feleség.

– Nagyszerű! Akkor itt töltjük az egész nyarat!

VÍZSZINTES: 1. Emléknapijunkt június 30-án tartjuk. Krisztus után 64-ben lángokban állt Róma, Néró császár rájuk fogta a gyűjtogatást. 9. Nagy kincünk. 10. Alarm. 11. Az ámtás görög istene. 12. Angol énekesnő (Janet). 14. Éjfélig tart. 16. Csomót kibont. 17. A múlt idő jele. 18. Mezőföldi település. 21. ... Vegas. 22. Mikes Kelemen szülőhelyének mostani neve. 25. Felhőszakadás. 27. Szaporodik.

FÜGGŐLEGES: 1. Tornagyakorlat. 2. Becézett Enikő. 3.... közlegény (USA-beli film címe). 4. Leadó centruma! 5. Hazárdjáték pénzérmével. 6. Záhony határai! 7. Kemény, trópusi fa. 8. Éljenek. 13. Jóságos. 15. A polariskóp feltalálója. 16. A csont orvosi neve. 19. Olimpiai bajnok úszónk (Ferenc). 20. Község Veszprém megyében. 23. Turku finn város svéd neve. 24. Koncertszervező irodánk volt. 26. Feltéve.

„Ha el is fog benneteket az indulat, ne vétkezzetek. A nap ne nyugodjék le haragotok fölött.”
(Ef 4,26)

Fotó: D. K.

Vallásos könyvek és kegytárgyak
gazdag választékával várjuk
a kedves Híveket
és a főtisztelendő Atyákat!

KOLBE KEGYTÁRGYÜZLET

Nagyvárad, Kanonok sor 13. – 410610 Sirul Canonicilor Nr. 13.

Tel./fax: (0359) 806–200, Nyitva: hétköznap 9–17 óráig

webáruházunk: www.kolbe.ro

Májusi keresztretjvényünk megfejtése: Martinovics Ignác, Munkácsy

A Szent Gellért Könyvesbolt (Budapest V., Kossuth L. u. 1.) jutalomkönyvét nyerte:
Orliczki Attiláné (Bükkszentkereszt), Dunai Krisztina Rita (Budapest)
és Oroszné Gál Ilona (Széphalom)

Szent László-templom
Gelence

([Cikkek a 16. oldalon](#))
Fotó: Dobos Klára

Ára: Magyarországon 220 Ft – Erdélyben 3,20 lej